



SANVAITINIS KATALIKISZKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 48

SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N. Y. 2 d. Gruodžio (December) 1904 M.

Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P. O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Metai IV



W. H. MORTIMER

Parduoda kiseninius dziegorelius, auksinius ir sidabrinus, Elgin ir Waltham viduriais, ir uz kiekvieną gvarantuoją; taipogi sieninius dziegorius taisau; parduoda ziedus auksinius, niekur tokių negausite, kaip pas mane; taipogi sidabrinų šaukštų ir videlių ir teip visokių daiktų auksinių ir sidabrinų.

Pottsville, Pa.



Jeigu geri alaus, tai pabandyk Columbia alaus. Pastiprinantis gėralas yra tokspat reikalingas, kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sutramins troszkulį ir atgavys tave

Pardavinėjamas puse pantės bak-suose.

Ofisas: 110 So. Main St., Shenandoah, Pa.

Patyre žmones perka rubus ir reikmenius pas Miehle. — Tai apsimoka.

Puikiu szilto Kaldru, druziansių ir ant žemiasių prekių visoj Pottsvillėj. Kodėl? Kadangi jos ateina didžiose siuntimuose tiesiog iš fabriko, kur jas dirba. Pasizūrėk musu kaldras po \$4.98 ir jei nori sulygink jas su kitais tavorais tokios prekės. Kiekvienas sielas yra vilnonis ir kaldros ypačiai plačios — 11 bertainių, raudonos, pilkos, baltos, arba dailiai iszmarginotos.

BLANKETU jau už 57c. porą, ką verti 75c.

PADUSZKU labai dailiu, minkšti ir šilti, po 98c. iki \$3.98.

Smagių apatinių rubu pas mus gausit gerėnių ir už tuos pačius pinigus, arba net pigiau.

VILNONIU MARSZKIKIU ir KELNIU vyrams, moterims ir vaikams, rausvų, pilkų, didžiame pasiskyrime.

STORU APATINIŲ RUBU visokiam amžiui. Vyrams storus bovilne perauštas marszkinjus ir kelnes po 37c. kiekvieną, ką beveik kožame kitame sztore kasztuoja po 50c.

Moteriszkų juodo szilko jekiu, puikios naujos stailos, po \$15.—, \$18.— ir \$19.50.

Moteriszkų szilkiniu jekiu, kailiu pabuteruotu, puikiausios ir suilčiausios, po \$25.— ir \$35.—

Moteriszkų szilkiniu underoku, visokio budo, pagal dailiasias stailas, po 5.98, 10.—, 14.98 ir 16.50.

Šilkinu vesiles dresiu, gatavos apsirėngimui, baltos, mėlynos-pilkos, stebėtinai dailiai pasiuotos per geriausios didžiųjų miestų dresmėkerius, prekės nepaprastai pigios, nuo \$12.— iki \$25.—

Apdrukuotu szilkiniu dresiu po \$10.75.

Apstatytu kepuriu, kurias patys padirbam, vurtodami geriausių materiją. Musų sztoras tuomi garsus, kad padirba dailiasias skrybeles ant miernų prekių. Pateisom bile kokį skrybęle teip kaip tau tinka, laike kelių minutų.

J. MIEHLE & SON

5 and 7 N. Centre St. Pottsville, Pa.

Lietuviszka Aptieka
C. POVINSKAS

21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Mēs turim liekarstų nuo visokių ligų. Asz buvau aptiekiorium Lie-tuvoj, tai asz iszdirbu kuogeriausias gyduoles nuo visokių ligų.

Jeigu sergate nuo reumatizmo, szalcio, galvos skaudėjimu, strėnų etc., praszau ateiti pas mane, o gausit geriausią gydulių. Turim parduot DELIU.



Apgarsinimas.

Visokių mažmo-zių draugystės kukardų, visokių pečių su vardu ir pravarde galite gauti geriausiai ir pigiausiai nu-pirkti pas

R. H. MORGAN

23 N. Main St., SHENANDOAH, - PA

Daugiau kaip 30 metus iszmeigintas Dr. RICHTERO wisam swietli zinomas

"ANKER" (Inkarinis) PAIN EXPELLER.
yra geriausias gyduole nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudėjimo ir tt.

ir visokių Rheumatizsku skaudėjimu.

at 26c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

J. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Szenandorje geriausias fotogra-fistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padidina fotografijas konografiausiuose kolonose. Szermeny fotografijas nu-ima ant greito pareikalavimo, teipgi ve-lijų fotografijas padaro kuogeriausiai. Pabandykit, o busit ufandėnti

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa. už Keithan'o keptuvės, geriausia vieta Shenandorje pirkti LAIK-RODELIOUS, laikrodzius, szliubi-nus ziedus ir visokius brangumy-nus, teipogisenus pataisyti. Kiek vienas daiktas yra gvarantuojamas.

Patyrimas Dvidesimt Penkiu Metu.

ANT PATARNAVIMO VISIEMS LIETUVIAMS AMERIKOJE.

Ar yra Lietuvis, kuris nebuvt girdėjęs apie stebuklingąjį New Yorko Specialistą *Profesorių Drą E. C. COLLINSA*. Visi laikraščiai per dešimtį metų yra rašę apie jo nepalyginamą sugiebumą gydyti ligas, kurios buvo laikomos už neišgydomas kitų Doktorų.

Laškai padėkavonės ateina kasdien nuo ligonių, kurie buvo naruose myrio, be vilties kuomet pasveikti, o kurie dabar vėl yra sveiki visiškai.

Kovojimas su liga, tuo didžioju naikintuju laimės žmogaus ant žemės, buvo jo darbu diena ir naktim per dvidešimt metų. Jis dar vis nepameta šito gero darbo šiaudien.

Visi sergantiejie žmonės sugaišinę laiką ir praleidę pinigus veltai bandydami pasveikti, turėtų tuojuas kreiptis prie šito specialisto, kuris yra gydęs tokias pat ligas šimtais ir neturi reikalo daryti išmėginimus.

Perskaityk kelis iš sekančių pripažinimų. Tegul pasako kiti, ką Prof. Collins yra jiems padaręs — jis gali tą patį padaryti ir tau.



St. Krajewski išgydytas nuo reumatizmo rankose, kojose ir strėnose, Brockton, Mass.

BRANGUS DAKTARIS:—

Sirgus nuo seniaus veneriška liga, kuri kas kart giliau leido mano organizman savo daktis, taip kad bentai nepersiklyciau su svietu, nes jau apovian kraujuje ir jaučiausi visiškal be pajegos, nežiurint tui, kad aš jau pas vieškins specialistas ir daktaras. Tokia bule griebdamai pasakinties, kaip skpatantis birtovs — paradau pas Tamistą, Profesoria, ir Tamista atsiūrodamas ant mano prašymo prisilutėi man vaistus, kuriuos vartodamas nepilnai per tris savaites atgavau pilną sveikatą, taip kad apvedziau ir dabar esiu laimingas.

Todėl primk Tamista nuo manęs paditę, kurį atensulius parodyti rekomenduojamas Tamistes sugiebumą, samišiškumą visiems mano pažistamiems ir melbams Dievu, ilant Tamista, užtikintų savo globoje ir dėl gero žmonių.

WALERYAN OSBOLSKI,
652 Main St., Paterson, N. J.



Domicelė Matukaitienė išgydyta nuo nerviškuo ir sunkaus skaudėjimo krutinėje.

St. Raymond, Que., Spal. 30 d. 1904m.

BRANGUS PROFESORIUS COLLINS:—

Toriai didelį smugumą pranešė Tamistai, kad aš imu juos vaistą „penkis savaites“. Pradėdamas juos buvau smūgia ligonia. Nėra jėgos migtoti, naktimis kaitau, viduriai buvo sugebe, rodėsi beveik negalima sugrąžinti mano maitas. Mano viduriai buvo kaizai iš puoli, kielio silpnai ir kojosvis ligonės. Dešimties rankos nepajėgiai vartoti ant nieko, buvo sustiprui iš peties ir galui teisingai pasakyti, kad visos šios negalės išvyko nuo juosų gydymo ir aš negaliai surasti žodžių joms padėkavoti už juos darlą.

Aš melbėjosi pas savo manų daktarą ir pradėdau daugybę pirtigų karais pagūbe bei ir vėli akrosi ligas. Aš teipgi turėjau reumatizmą aršiausio būdo ir jis mane apvedio, nukatauri sykį ašiu Tamistai. Aš manau, kad jis prisilė prie gelėdimo kitimus vartams pasveikti. Aš žinau, kad jeigu Tamista nebūtom man pagėbėjęs, tai būdau atsiduręs kape, nes peroti būvau nušjęs.

Aš rydžiausi pas savo manų daktarą ir pradėdau daugybę pirtigų karais pagūbe bei ir vėli akrosi ligas. Aš teipgi turėjau reumatizmą aršiausio būdo ir jis mane apvedio, nukatauri sykį ašiu Tamistai. Aš manau, kad jis prisilė prie gelėdimo kitimus vartams pasveikti. Aš žinau, kad jeigu Tamista nebūtom man pagėbėjęs, tai būdau atsiduręs kape, nes peroti būvau nušjęs.

Su Stirlinguma OLIVER CLOSTER.

GARBUS PROFESORIUS:—

Sirgus nuo keletos metų udegitima gumbos, baltomsionis, nuo ko visiškal sublogėjau ir nupoliuau ant sveikatos, per ką turėjau kreiptis prie daugelio gydytojų, bet viltioje gauti pagėbėjimą, jaučiausi vis blogiau ir didiau iki tolko laipsnio, kad gyvena mano kalyje kaip ant plauko. Iškalstius apie garą, Prof. Collins'o, nors su dideliu neroru, parašiau pas jį aprašydama savo ligą klausdama rodos. Nors neprasiau vaistų, vienok jis juos prisilutėi. Pradėm ir pradėju vartoti ir laipsniškai mano sveikata augo ir dalar jaučiausi visiškal sveika, kaip niekad kitados. Melbiu tad ir imti nuo manęs šimterių padėkarę.

Išant Dievas suteiktą Tamistai knuigijausi gyvenimui, ašiuin Jam maldas.

HELENA DOBROSIRSKA,
McKeo apt. Pa.

Jeigu kenti kurį iš sekančių nesmagumų, tai esi sergandis ir reikalauji sugiebumo Daktaro pagalbos kol nueisi aršyn: Nerviška ligą; Drebejimą širdies; Chronišką katarą plaučių; Inkstų ligą; Kepenų ligą; Reumatizmą; Skrofulą; Galvoskaudį; Gelimą strėnų ir pečių; Katarą pilvo; Dyspepsiją; Dėžiovą; Kraujatekįus; Gumbo ligas; Baltasias.

Ir abelnai vyriškas ir moteriškas privatiškas slaptas ligas ir teipgi ligas vaikų.

Dras Collins gydo tik tokias ligas, kurias gali užtikrinti, jog tikrai išgydis.

Arti ar toli gyvenate, rašykite pas Drą Collinsą, aprašykite savo ligą aiškiai, o apturėsite vaistus, kurie jus ištikro išgydis.

Dabar yra laikas, kol ziema su savo šalčiais neatėjus, nusikratyti ant visados nuo savo ligų.

Professor Dr. E. C. Collins,
40 West 34th Street, New York, N. Y.

Knygos Susivienyimo L. R. K. A. randasi šios knygos:

„Tėvynė“, 1896—1899m.	\$1.50
Budas Senovės Lietuvių,	.50
S. Dauk.	.75
Ta pati, apdaruose,	1.60
Lietuviai Amerikoje, Jr. Jonas	.25
Kn. A. Burba, jo darbai ir gyvenimas	40
Medega musų vaistinin- kystei, Basanav.	50
Lietuviška Kristomatija	40
Padėjimas Lietuvių Tautos, gr. Lelivos	50
Rankvedys Senoviškos Istori- jos, kun. A. Mil.	60
Pajauta (vertimas iš lenkiško)	25
Petras Zemaitis (vertimas Astramsko)	40
Kristij. Duonelaičio raštai	80
Medega Simano Daukanto biografijai	15
Naslys, Eduardo Jungo	10
Kražių skerdynė	15
Europos Istoriija, parašė Freeman	15
Gipsinis Irtis, perspaudi- mas iš „Tėv.“	15
Zentas dėl parodos, kome- dija Bilinsko	15
Mai nierys ir lėberys	20
Diedai ir gražina, Mick.	30
Kuomi žmonės gyvena	15
Prilipo Ožys... drama	15
Jonas iš Kempės ir šiklo	15
Pavasario balsai, Maironis	15
Konradas Valenrodas	10
Dogmatas apie pragarą, kun. Kaulakis	.15
Lietuviškai-trakiškos stu- dijos	.60
Lietuviškas albumas, II I.	1.00

PUIKIU ... CZEVERYKU!



dėl vyrų, moterių ir vaikų.

Kiekvienas poras gvarantuotas. Prekės pigesnės kaip kur kitur.

Darbinų czebatų ir „rubinių“ geriausių.

Jei vieną kartą pas mus pirkait, tai visada ateisit pas mus. Męs prilaikom nieko kito, kaip tik czebatų ir czeverykų, o tai kuogeriausių.

Neužmirskit vietą:
PhilaShoeStore
210 N. Centre St., Pottsville, Pa.

Evangelija

ant antros Adventų ned., pagal Mat. XI.

Aną metų Jonas, išgirdęs kalinyje darbus Kristaus, nusiuntęs du iš mokytinių savo tarė jam: Tu esi, kursai turi ateiti, ar kito lauksime? O atsakydamas Jezus tarė jiems: Nėję pasakykite Jonui ką girdėjote ir regėjote: Akli matote, raiši vaikišcioja, raupuoti yra apėsytyti, kurti girdžia, numireliai keliasi iš numirusių, pavargeliam apsakos evangelija. O palaimintais yra, kuris iš manęs nepasipiktis. O kada anie atstojo, pradėjo Jezus kalbėti minioms apie Joną: Ką išėjote į giria regėti? nendrę siubuojančią nuo vėjo? Bet ką išėjote regėti? žmogų švelnais rubais apvilktą? Stai, kurie švelnais rubais rėdosi, yra namuose karaliai. Bet ką išėjote regėti? Pranašą? Užtikrą sakau jums, ir daugias neg pranašą. Nes tas yra, apie kurį yra parašyta: Stai aš siunčiu Aniolą mano pirm veido tavo, kursai taisyts kelią tavo pirm tavęs.

Da syki kas link Susiv. ugadu.

Num. 47 V. L. vėla pasirodo lemenacijos P. Mikolainio, kur pasirinkęs kelis žodžius iš Žvaigždės num. 45 šaukia „Kur štrimpes, kur klumpes“ — anot to vokituko, — teip jo šauksmas „kur knygos, kur knygnas, kur presa, kur karuna, etc.“ Viską šen P. Mikolainiui — „ir buk tuodu vyrų komisijos nežinia ką daro.“ Mr. Mikolaini, paklausyk biskį, nors gaila ką žmogus bandai tamstai kalbėti: pp. Valentinavičios ir Pasecko pagarsintos num. 45 V. L. ugados su jų parašais yra teisios ir nuog jų mėš nesiginam ir neatstojam, nors ant seimo mažu gausim ko negirdėjom savo gyvasty. Šanariai katalikiško Susivienijimo niekadus nesapnavo, kad Central. Komitetas duotų tautiečiams netik 300 dol. ale vieną centą. Bet kas sutarta per didžiama mūs provininkų, tai sutarta, teip elgiasi visame civilizuotame sviete kad „majority rules“. Kas link spaustuvės, tai ji yra po visą Schuykill County po rieškes raidžių visose lietuviškos drukarnėse to pavieto suvis už puskęjį parduota. Vėlava ir karuna yra liet. bažnyčioje Philadelphiaje, už kurią šv. Antano draugystė jau keli metai provojasi, ir ji yra suvis savo vietoj. Tad-gi šitų dalykų matai neatjieskosi, ale jei turi teip norą ir ukvatą,

v a r y k kaip lietuviškas ūkininkas už až žemės iki nustoja kolonijos. Pasiimk už pagelbininką Dr. Zelviene, kurią Redingtono hotelyje 2 lapkričio per puse adynos laikei, kad tik ir ji pasiliktu ant tarybų, gal po jos apieka p. Mikolainiui but buvę atvožniau. Leidę noroms nenoroms išprašius iš mūs tarybų, dabar tamstėle bandai kuopų prašyti užvirtinimo jos ant to urėdo ir komisijos. Gerai, pasiimk ją ir kokią kitą da. sudaryk troiką iš kitos lyties, ba jau vyrų stokuoja, kaip pats rašai pereitame num. V. L. Nėra vyrų teisingu ir energišku komisijoje, nė Centrališkame Komitete, per tai motery gal rasis. Męs gi iš savo puseš patiksim ir jas, jei bus tik užvirtintos, ir dalaikysim kad ir 10 metų kovos ir nepragrajusim, nors mistras tautiečių 45 num. V. L. rašo, buk Paseckas buvo nuėjęs kun. Kudyrką pakviesti į sudą, ir besikalbant apie provą, Kudyrka jam pasakė, juog jų, tai yra S. L. R. K. A. advokatas pasakė, kad jie provą pralošė. Kas tie jie provą pralošė, tautiečiai ar katalikai? —

Jei rašėjas mislija, kad tie žodžiai p. Pasecko sakyti ar gal tik mistro melagyčių išmislyti, lytisi Kat. Susiv. pragrajinima, tai kur sensas, — imti P. Pas. 300 vietoj kelių tikstančių užtikrinų per lojerius, ba išgrajusieje turi laimėti visą turta? Ergo aišku, kad P. Mikolainis savo paprastam amate bereikaloka kaišioja Kudyrką prie tokio džiabo. Kun. J. V. Kudyrka.

Pajieszkojimas.

Pajieskau savo brolio Juozo Rusiacko; pačina iš Suvalkų gub., Mariampolės pavieto, Prienu parapijos, kaimo Pakentiško. Labai svarbus reikalas; jis pats ar kas kitas tegul daneša ant šitokio adreso:

Mr. Frank Rusiackas, ea
620 Minor St., Reading, Pa.

Juozas Mauras,

lietuviškas agentas dėl pardavimo lotų, namų, paprastų ir biznevy, ir farmukų; imu kontraktus ant budavojimo namų arba stubų Minersvilleje, Solcer City, Pottsvilleje, Schuykill Even ir Man Plaiss.

Aš gyvenu Pottsvilleje, Pa., 422 N. 2-nd St., sale Cizaucko salinuo.

Dide pianu kupczyste. Viena isz didžiausių ir pasekingiausių pianu fabriku yra firma Winterroth & Co., New Yorke, kuri to jau per 16 metų kupczystę varo ir tame laike be perstojo tobulinosi. Neseniai szaliejį tavorų namą atidarė Jersey Cityje, 89 Newark Avenue. New Yorke randaš jų kupczystės p. Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 96 Fifth Avenue.

Korespondencijos.

SCRANTON, PA.

Lapkričio 23 dieną vietinė Susivienijimo kuopa laikė balių ir uždirbo tiek, kad galės siųsti bent penkis delegatus ant ateinančio seimo į Philadelphiaj. Bet ant nelaimės, balius buvo priežastim nesmagaus atsitikimo. Jokubas Paukštys, grįždamas nuo jo vėlai naktį, tapo užpultas nežinomų pleškių, kurie jį apdaužė, subadė su peiliu, išpiaustė kišenius ir, atėmę apie penkiasdešimt dolerių, paliko leizgyvi ant geležinkelio. Neuzilgo trūkias nuvažiavo jam abidvi koji. Už kelių adynų Paukštys numirė ligonbutyje, neatgavęs žado. Velionis paėjo iš so. dziaus Mišiškių, valsčiaus Jezno, pavieto Trakų, gubernijos Vilniaus. Kraujje paliko pačių ir trejetą vaikų.

Pajieszkojimas.

Pajieskau Juozapo Rakitos, pačinančio iš Kauno gubernijos, Novaleksandrovsko pavieto, Abelių parap. Gegužės mėnesyje sykiu atkeliauvome į Amerika (šiuose metuose). Ar jis pats ar kas kitas teiksins duoti žinią ant šitokio adreso

Juozapas Erikas
817 E. Pratt St., Baltimore, Md.

Temykit.

Jei nori, čia būdamas, parduoti ar aprašyti kam savo dalį arba laukus, tai eik pas S. Ramonaitį. Jis teipgi išvertia „daviernastis“ iš maskoliškos į anglišką kalbą, teipgi gali suteikti rodą visokiuose dalykuose, pajieskant beneficio ir tt. Adresas
35 E. OAK ST., SHENANDOAH, PA.

Tik už 10c. tuzinas

graziausios ant svieto popieros su daugeliu gatunkų pavinciuonėms ir visokiais paveiksiais ir su labai graziomis kvietkomis. Žodžiū sakant, graziausios ant svieto. Tos kvietkos net miela pažiūrėti ir nulidusį žmogų rodos jos prakalbintų. Kas prisius 30c, tas aplaikys ir dvi knygas: 1 Zydo Pakatą ir 2 Saliarono Knygą Teipogi pargabonome daugybę trajankos iš Palangos: visi gerai žino, kad Palangos trajanka yra geriausia gyduolė ant svieto; tik 30c. už bakšą su prisintiumu. Teipogi užliakom didelę krautuvę visokių knygy, abrozų, abrozėlių, škaplierų ir rožančių, tikrai lietuviškų; žodžiū sakant, pigiausias lietuviskų perliorų; reikalaujame pardavikų ir duodame gerą pelną. Norėdami daugias žinoti, įdėkit už 2c. stampą, o mėš prisiusime savo katalioga, iš kurio galėsit pasirinkti. Adresas

MATHEWS ZUKAITIS
227 R. Main St. New Britain, Conn.

Apeigos Rymo Kataliku Baznyčios.

(Isz Gerucio rasztia.)

(Tąsa.)

Jubiliejaus metuose žydai daug įgydavo mylistų, kaip va: vergai tapdavo liuosi, neužmokėtos skolos prapuldavo, užstatyta žemė grįždavo prie savo pirmutinio veldėjo; ant dirvos nesėdavo, o kas išdygo — kiekvienas galėdavo ateiti ir piauiti. Jubiliejus seno Zokono buvo paveiklu Jubiliejaus Naujo Zokono. Anas sugrąždavo laisvę kūno ir turtus žemiškus; šis grąžina žmogui laisvę dūšios ir išdą dvasišką. Išliuosuoja iš velnio verguvs ir apdovanoja nekaltybe ir mylista Dievo. Ir krikščionys, kaip zydai, gali vadinti Jubiliejų: Metai šventi, Metai mylistos, Metai mielaširdystės.

Pirma Jubiliejus būdavo per 100 metų kartą. Popiezius Klemensas VI įvedė per 50 metų kartą.

Kiti popiežiai: Erbonas VI, Povilas II, Sikstus IV, matydami trumpą žmogaus gyvenimą, sutraukė Jubiliejaus raką lyg 25 metų.

Nuo sykio būdavo tik Ryme. Tėvas šv. Grigalius XIII metuose 1576 nustatė galutinai, kaip reikia švęsti Jubiliejų. Paliepė, idant pirmus metus būtų Ryme ir svietas važiuotų iš visur tenai; o pasibaigus Ryme, idant būtų po visą svietą. Paskutinis Jubiliejus buvo 1825 m., o paskutinis Lietuvoje 1826 m.

Rymo mieste yra bažnyčia vadinama šv. Petro. Šone tos bažnyčios yra durys visad užmūrytos. Kad žada būti Jubiliejus, tuomet Seštiniše, pagiedojus Evangeliją laike Sumos, Popiezius skaito bullą (Popiežiaus gromatą) ir apreiškia, ateinančius metus būsint Jubiliejaus metais. Kučiose laiko iškilmingas Mišias ir gieda Suplikaciją. Po pietų Tėvas šv. draugystėje kardinolų ir vyskupų eina iš savo melstuvės bažnyčion šv. Petro ir, atsistojęs prie užmūrytų durų, užgauna tris sykius su auksiniu plaktuku sienon, kalbėdamas psalmę: „Atverkite man duris teisybės.“ Tuojau murininkai ardo mūrą. Popiezius, atsiklaupęs su žmonėmis, meldžias; o tuomtarpu Didis Spaviedninkas plauna mūrą vandeni. Tada gieda „Te Deum laudamus“ ir visi įeina per padarytą kiaurinę vidun; klauso Mišparo ir apeiga baigias. Pasibaigus Jubiliejui, Popiezius pats vėl užmūryja duris su ceremonijomis.

Tinkas kada Popiežiai daro trumpą Jubiliejų. Toks Jubiliejus vadinasi „mažasis“. Jis netur tokių apeigų ir tokių mylistų. Jis esti dėl mažesnių priežasčių, kaip va: sausmių, lytų, priepuolių, svieto nelaimių, karių. Popiežio sostan užengimo, ir tt. Jubiliejus turi visad išlygas, kurias reikia būtinai užlaikyti. Neuzlaikęs, negausi atlaidu. Išlygos yra šiekios: 1. Spaviednė ir Komunija šv., 2. Pasninkas Seredoje, Pėtnyčioje ir Subatoje, 3. Almužna, 4. Lankymas bažnyčių, 5. Skaitymas tam tikrų maldų.

Kunigai gauna tame laike platesnę valdžią. Gali išrišti iš griekų, iš kurių kituomet išriša tik vyskupas. Gali apmaintyti apžadus, pratęsti Jubiliejaus atlaidus, sutrumpinti maldas, palengvinti pasninką, pamažinti almužną. Kaip matai, meilutis skaitytojai, svietas turi didelį pelną iš Jubiliejaus. Užtat reikia rūpintis gerai jį apvaikščioti. Čia Dievo mielaširdystė esti daug didesnė, valdžia spaviedninkų augtesnė ir griekų išrišimas gausnesnis. Maldavimai viso svieto podraugiai daugiau gali pas Dievą, negu po vienienam. Visų dejavimas kartu, visų ašaros ir dunksnojimas dangaus durymsa suminkština rūstybę Dievo ir išprašo nuo Jo susimylėjimo. Pranašas sako: „Pasitaisykite, o darykite pakūtą už visas neteisybes jūsų, o nebus jų

sų nuėdėmės ant nupuolimo.“ Ezech. XVIII, 30.“ Saugokimės, idant Dievas nepasakytų mums, kaip kitad pasakė žydams per pranašą: „Vadinau, o nenorėjote; ištiezdavau ranką mano, o niekas nežiūrėjo; paniki-note visokią parodą mano; aš vėlgi juoksiuos iš jūsų paskandos ir kvatosiu, kad ateis ant jūsų tas, ko bijojote.“ Prov. I, 24–26.

XX. KALENDORIUS.

Zodis tas yra lotyniškas. Kalendorius yra tai mažutė knygutė, parašyta tik tiems metams; ant kitų — reikia pirkti naują. Intalpa kalendoriaus įpažindina skaitytoją su daug reikalingais daiktais ūkėje. Čia rasi visas metines šventes, karaliaus dienas, muges (turgus), saulėtėjį, mėnesio užtemimą, žemdarbystės reikalus, pasakas, pataries, juokus, lytų, sniegą ir tt. Viskas yra kalendoriujė teisybė, tik oro atmaina — melas. Bet apie tą pasakysiu žemiau.

Daug mokslinčių mėgino parašyti gerą kalendorių, bet nė vienas nenutiko. Pirmasis rašė Rymo ciecorius, Romulus. Paskui taisė kiti, bet vėl nebuvo gerai. Metų gale neiseidavo skaitlius dienų ir mėnuo prasikišdavo pro saulę. Tada atsirado du mokytu vyru, kurie padirbo naujus kalendorius. Pirma padirbtas vadinas Senas Kalendorius, paskiau padirbtas — Naujas.

Senas Kalendorius. Rymo ciecorius Julius, pamatęs senovės klaidas, liepė parašyti kitą. Metuose 15 prieš Viešpaties užgimimą, Egipto žvaigždžinys Sozigenas padarė šiteip: padalijo metus ant 12 mėnesių, kurie lietuviškai vadinas: Sausis, Vasaris, Kovas, Balandis (Karvelis), Gegužis, Biržis (Birželis, Sėjos mėnuo), Liepos mėnuo, Rugpjūtis, Rugsėjis (Sily mėnuo), Spalų mėnuo, Lapkritis, Gruodis (Sijkis). Davė dienų 365. Vienok ir tas darbas nebuvo tobulas; kasmet likdavo lyka keletą minučių. Iš tų minučių darės valandos, iš valandų dienos ir vėl nebuvo kaip reikiant. Šventės pradėjo trauktis kaskart tolyn tolesnei ir metai pasidarė su pridurkais. Pagal Seno Kalendoriaus užaugo lygšiol 13 dienų ir kad už Nemuno yra senei po Velykų, pas mus — Didžioji Švaitė. Kurie Seną Kalendorių vartos, sulauks ilgainiu, jog Nauji Metai pripuls Gavėnėje, o Velykos Šventame Jone.

Naujas Kalendorius. Ciecorius Julius apsiriko, skaitydamas dangaus kelią. Neteko jam kasmet 11 minučių ir 30 sekundų. Tada Popiezius Grygalius XIII, metuose 1582, sušaukęs Ryman mokytus vyrus, pataisė Julo Kalendorių. Paliepė išmesti užaugusias dienas ir prisakė visiems vartoti Naują.

Visos karalystės ir tautos pripažino Grygalius kalendorių, atmetus Gudiją ir Graikiją. Naujas Kalendorius yra labai geras. Truputį netenka ir jam; bet tas truputis teip yra menkutis, juog praslinks dešimt tūkstančių metų, pakol užaugis viena diena, o tuomet rasi nebebus jau svieto ir nebereiks kalendoriaus. Daug dar galima būtų pasakyti apie saulegrąžą, nedėlos ir aukso literą, Rymo indiktą, Epaktą, Martirologijos literą; bet čia praleidžiu juos; žmonėms tas yra sunkiai suprantama ir maž reikalinga.

Augščiau sakiau, juog kalendorius rašo viską teisybę, tik apie oro atmainą meluoja. Bet čia jis nekaltas. Ką gali, kaip sako, žinoti su Dievu nekalbėjęs. Mokslas, kurs apie dangaus atmainas mokina, vadinasi meteorologija. Ji maž-daug nusprendžia metų ketvirtalius; pasako koks bus pavasaris, vasara, ruduo ir žiema; bet negali išpranašauti giedros, ūkanos, darganos, lytaus ar sniego. Tie daiktai, it pas žmogų liga; išryto esi sveikas, vakare sergi ir miršti. Oro atmainos priguli nuo vėjų, miškų, kalnų, ežerų, jurių. Užtat viename krašte esti badas, kitame — derlus devesis; pas susiedą lyja, lyg su semtuvu pila, o už bergižo kiti žiema

džiovina. Čia geriau padarysi, jei ne kalendoriaus, bet datavimo klausysi. Atmink, giedrą ir lytų visi sutvėrimai jaučia, tik vienas jų kvašias karalius, žmogus, nieko nenumano. Neprideri šventoje knygoje rašyti visų niekų, bet yra tam tikros knygutės, kame kiekvienas balskis, deglis ir šlaikutė žino seniai, ar lys, ar giedra bus; klausk jų.

XVI. BROLIJA (BROSTVA).

Yra tai susinėrimas keliatos dešimčių, šimtų žmonių, vienon draugystėn dėl pagarbino Dievo, Svenč. Marijos, Sventųjų, ar teip kokios paslapties Religijos šv. Nevisi katalikai yra prisirašę į brolijas, bet rozančių ir škaplierų bemaž visi nešioja. Maldaknygėje Aukso Altorius arba Saltinis yra gražiai aprašytos tiedvi brolijai. Kitas rasi kitur. Todėl čia apie tai nerašysiu.

PABAIGA II DALIES.

(Toliaus bus.)

ATGAJELE.

APYSAKA. (Parasze ZMONA.)

(Taša.)

— Tą patį kalbėjo ir mūsų Marijona, — pridūrė motina.

— Gal Alena? — atsiliepė Jonas.

— Alenos mokytoja... mat, kaip prašei savame rąštyje, teip ir padarėme. Dabar turėsi su kuom pasišnekėti, sesuo ir brolis jau ne tamsnūj...

Baigdami apskatinėjimą apie mokytoją, Strazdai tarė: — Teip laimingai atsitiko, kad nereikėjo Daugalių užkliudyti, nors ir teip nebūt tekę su jais pasižinti, nes pardavė Piliadvarį ir išsikėlė kur ten toli...

— Išsikėlė?... O jų dukტė? — paklausė nerimdamas Jonas.

— Kasžin, — atsakė tėvas, — vieni kalba išėjus (ištekėjus) už kokio ponelio, kiti kalba kad išėjusi tarnautų, nes tėvai labai nubiednėję.

Jonas laike to apskatinėjimo dar labiau pabalo, atneštos vakarienės suvis neragavo.

Ant rytojaus motina jį ramindama kalbėjo: — Ko čia tau, sūnau, sierotis; nėra Daugalevičiūtės, gausi kitą dar geresnę. Męs su tėvu nekartą nukalbėjome, kad mūsų Marijona tai ben būtų tau draugė, o mums martelė. Kad žinotum, kokia tai mergaitė...

— Nereik man, motinėle, nei jos, nei kitos. Tyri- nėsiu apie numylėtą Ameliją, o persitikrinęs, kad jos jau nebėra, išvažiuosiu toliman kraštan.

— Teip jau kalbi, sūnau? Lietuvai aplesi? — atsiliepė tėvas, — o dėlko? Dėl vienos merginos, kurioji gal ir neverta tavo meilės.

— Teisybė, mano didelė užduotis. Sirdis ir pavinastis — kaip čia vieną su kitu sutaiškinti? Sunku... — Ir Jonas, liūdnas, neramus, sėdėjo kambaryje, nedžiaugdamas iš atgautos laisvės.

Pargrįžo panelės iš Vilniaus. Prie pirmų žodžių pasveikinimo, pasidalino tėvai džiaugsminga naujiena pargrįžimo Jono.

— Jonas! Jonukas! — susuko abi mergaiti ir akies mirksnyje apipyne jį rankomis.

— Amelyte! Alenyte! — iki ašarų sujudintas Jonas ištarė, o tėvai, žiūrėdami, kas čion dedasi, nieko nesu- prazdami kalbėjos į viens kitą.

— Tėvučiai mieli, tai aš tamtas apgavau... esu Daugalevičiūtė; nesirūstinkite, atleiskite man, — mal- davo Amelija, puldama Strazdams po kojų. — Sten- giaus nors dalelę atlyginti tamstoms už senas skriaud- das; maža to, tarnausiu, kolei liepsite...

— Marijona, dukrele, — ramino pakeldama Jono motina. Jonas gi priklaupė gret Amelijos ir bučiuoda- mas tėvų rankas, tarė: — Laiminkite mums, tėveliai mieli! Kas buvo, prabuvo, visą blogą užmirškime.

— Teip, užmirškime, dėl laimės mūsų sūnaus ir dėl laimės tos, tos senų didžiaponų...

— Atgajėlės, — juokdamos dabaigė Amelija.

— Bet tu jau mūsų?

— Sirdžia ir dušia!

Tu ne gudė?

— Ne, tėvučiai mieli, tikra lietuvė, kaip mane per tiek metų pažinote.

— Būkite laimingi, vaikai brangūs, lai Dievas jums laimina.

Ir buvo džiaugsmas ir linksmybė, kokios jau seniai Paberžis nebuvo regėjęs. Už dvejetas dienų tartėsi va- žiuoti pas Amelijos tėvus. Jonas, prisiminęs puikybę buvusio didžiūno, nusistebėjo; rodė jam, kad tai ne Amelijos tėvai, rodės būtų jų niekadros nesutikęs. Bet mergaitė pati ketino tėvus pergalėti Daugalevyčiai, dukters pasiilgę, labai džiaugės jos sulaukę. — Mūsų tu penėtoja! — kalbėjo tėvas, priimdamas nuo jos pini- gus. — Būvis mūsų dabar suvis ne blogas; sena Sima- nienė teipogi geriaus pasituri prie mūsų pašelpos. Ra- zalytė, jos anukė, jau tvirta mergina, atlieka vyriškus kaip ir moteriškus darbus. Tik viena rūpestis mus slė- gia, kad tu už mus vargsti ir nežinom, kada pailsio gausi.

— Gal ir greit sulauksiu, tik tėvučiai mieli, jūs ne- gailėkit man laimės.

— O mūsų vaikeli! Kaip męs galime gailėti tau laimės!

— Tai ir laiminkite ant viso gyvenimo: einu už Jo- no Strazdo.

— Už Strazdo? ir vėl Strazdas... juk jau jo nebėra.

— Sugrįžo, kad mane laimingai padarytų.

— A, aš nelaimingas! Ir vėl tasai sūnus lietuvio muziko...

— Žmogus augštos dvasios, tėveli mano.

— O tu, tu lenkų ponų...

— Aš tikra Lietuvos dukტė! Tėvai mano, ar užsi- pelniau, kad mane kankintumet? — ir Amelija išbėgo pro duris.

— Ji mūsų vaikas, mūsų penėtoja, gana ją persekio- ti, — prašė motina, pripuolusi prie tėvo. — Ir tu... o! ko aš susilaukiaul... Amelija, pargrįžk! Sutinkame ir laiminame!

Už valandės jau Jonas su Amelija buvo prie tėvų kojų.

— Pergalėjai, pergalėjai, — kalbėjo tėvas, bučiuoda- mas Joną.

Po tykių vestuvių jauni Strazdai išvažiavo į vieną iš šiaurinių gubernijų, nes Jonui kaipo kora reikėjo dar tris metus už tėvynės rubežių pasilikti. Jaunas vyras prie naminės laimės atgavo sveikatą ir spėkas; gavęs tad gerą vietą mieste, apsigyveno su motere ir sesute, kurioji ketino čion mokslu dabaigti.

Jurgis Girtautas jau antri metai ūkininkavo stro- piiai ant lietuviškos dirvos. Buvo jis išmintingas, pado- rus, teisingas, bet vis ne toks, kokiu jį tėvas turėti ke- tino: stigo jam to linksnumo ir meilaus apsiėjimo su žmonėmis, kuriai seniau jį ženklino.

— Tie vuokėčiai tave suvis ataušė, — kalbėdavo tė- vas; — ženykis, sūnau mano, gal būsi kiek linksmesnis. — Ne, tėveli mano, aš pasiliksiu nevedęs, kaip ma- no dėdė Zigmantas. Moterišką ūkį gali dabar vesti Julytė, o kaip ją kada išleisime, tai pakaks senos Mor- tos; ana jau per tiek metų pas mus iškė veda.

(Pabaiga bus.)

NAUJIENOS. Išz visur.

KARE MASKOLIU SU JAPONAIS.

In Peterburgą atėjusios žinios iš karės lauko praneša, juog po ilgai batalijai pereiną subatą, 26 šio mėn., maskoliam nustumę japonus nuo Fort Arthur'o, su paskutinių didelėmis nuotrotomis.

Pagal Peterburgo laikraštį „Telegraf“ niekas netiki, kad Mandžurijos armijos išstovėtų ant tų pačių pozicijų iki pavasariui. Keli apicierai iš vyriausio štabo tvirtina, juog Kuropatkinas stengsis pasislinkti toliau į pietus laike žiemos. Dėlto tai naujai pribuvusių pulkus tuojau siunčia ant batalijos lauko, vicioje užpakalyje palikti juos žiemavoti.

Nuo laiko, kada upės Yalu ir Liao užšalo, susinešimas vaiko jenerolo Oyamo beveik negalimas.

Japonų ir maskolių armijos teip arti viena nuo kitos, juog abi pusi gali susišnekėti tarpu savęs. Sako, yra pušėtinai japonų kareivių, gerai mokančių maskoliškai.

Tulas korespondentas iš Mukden'o rašo, juog Kuropatkin'ui tapo prisijaus naujas automobilius, su pagelba kurio lengviau gali apvažiuoti nuo vieno iki kitam galui savo kariuonos liniją.

IŠ VARŠAVOS.

Pagal vieną privatišką bet teisingą korespondenciją pereinats maistas lenkiškų socialistų Varšavoje prieš mobilizaciją buvęs daug aršesnis nei galėjome tikėtis.

Kaip praneša, nuo laikų didžio lenkų maišto 1863 m. nebuvo Varšavoje teip didelio lenkų pasipriešinimo.

13 d. šio mėn. darbininkai susirinkę ant placiaus „Grzybovski“ išvyniojo raudonas vėliavas, ant kurių buvo parašyta: „kareiviais mes nebūsim niekad.“ Tokias pat manifestacijas pakėlė žydai savo apskrčiuose.

Baisi mū'lynė prasidėjo su šoblemis ir revolveriais tarpu kareivių ir maistininkų. Apie dešimt žmonių tapo ant smert užmušti. Viena moteriškė, važiuodama pro tas mūstynes, šuio pagauta ant vietos pasimirė. Neapsakoma daugybė arestantų pripildė Varšavos kalėjimus.

IŠ LONDONO.

Iš priežasties didelių staiga užpuolių šalių Londone užgimė didi vargai, kurie gal dar labai liudnai užsibaigti. Daugybė svieto, nerandanti darbo, vaikščioja po gatves, apdriskę, nušalę, mirštantys iš bado. Nekartą policija turi daug darbo, pakol išvaiko būrius tų nelaimingų sutvėrimų, kurie išvesti iš kantrybės užpuldinėja ant magazyų. Sako, juog nuo 20 metų nepamena žmonės tokios didelės darbo stokos Londone.

Trutingieje bet nesiskubina ateiti

vargšams į pagelbą. Iš ne kurių namų diditūrciai išvaro bėdnuosius, idant vieni šiltai savo rumuose išlėtus ir nematytų vargo.

PRANCUZIJS STUDENTAL.

Neperseniai šį mėnesį Paryžiuje kova katalikystės su bedieviška valdžia gana navatiniu budu apsirėišė, ką verta ir mūsų laikraestyje paminėti.

Tukstančiai studentų ir mokytinių iš yvairių mokslainių pakėlė manifestaciją ant gatvių ir Paryžiaus bulvarų. Linksmanas būrys jaunumenės iš visų kraštų miesto vaikščiodami po gatves balsiai šūkavo: „Lai gyvuoja Joanna d'Arc!“ o „šalin su Thalomas'ais!“

Thalomas'as buvo istorijos profesorium lyejuje Condorcet'o. Sukėlė jis studentų pasipriešinimą tuomi, juog laike savo lekcijų nepadoriai blyvyzgodavo ant Joannos d'Arc, smarkiai pažeidzdamas jos moraliskumą ir dorybę.

Studentai po vadovyste delegatų iš lyejeaus Condorcet vaikščiojo, nešdami didelę girlandą baltų lelijų, kaipo simbolį kara reiskimą nekaltybės mergelės iš Domreji; išvyniotą balta šilkinę vėliava su aukso raidžių parašu „Joanna d'Arc“.

Siteip apsiginklavę apsupo deputatų namus, palocių „Elyse" ir senatą, rėkandami „šalin su Thalomas'u!“ Stovykla Orleans Mergelės ant pleciaus Rivoli tą dien buvo moterų draugystės papuošta brangiais gyvų kvietkų vainikais. Tautiški deputatai, sąvariai reakcionieriškos partijos ir vietinė roda teipgi ėmė dalyvauja tose manifestacijose, idant parodyti neapykantą antiklerikališkai Combes'o politikai.

Pasekmė religiškos manifestacijos buvo tokia: 60 studentų tapo policijos sumiti, tik nežinia dar, kaip bus nubausiti; Thalomas tapo ant tulo laiko atstatytas nuo profesoriystės ir iškeliavo į Versalių, slėpdamasis nuo inirtusios jaunumenės.

Labai but naudinga, kad panašios manifestacijos atsikartotų mūsų šalyje prieš šliupijonus; neišvėstų bent iš kelio šimtus nekaltų žmonių.

Konstitucija Maskolijoje?

Maskolijos žmonės paskutiniam laike pamiršo karę ir visos jų mislys yra įtemptos išrišimui svarbiausio klausimo: „ar nebus didesnės liuosybės ir Maskolijoje? ar ištiesų caras suteiks konstituciją?“

Mat dabartinis vidurinių reikalų ministeris kunigaikštis Sviatopolk-Mirski yra tos nuomonės, kad reik duoti didesnę liuosybę žmonėms, reik ir juos prileisti prie valdžios, nes kitaip nieko negelbės nei turmos nei kazokų nagaikos, turės eiti į prapultį ir caras ir visas dabartinis maskoliškas randas.

Taigi tas ministeris palengvino cenzurą ant laikraščių, suteikė kur galėjo didesnę liuosybę ir su caro žinia susaukė

maskoliškų zemstvy deputatus, idant apsvarstyti, ką reik daryti, kad pakelti Maskolijos šalį iš to didelio nupuolimo, kokiame ji dabar yra.

Zemstvy delegatai kelis syk laikė susirinimus Peterburge ir sustatė memorialą, kurį varde jų padavė carui ant užtvirtinimo ministeris Sviatopolk-Mirski

Tame memoriale delegatai reikalauja liuosybės spaudos, teippat liuosybės sąžinės ir kalbos teipgi išreiškia savo nuomonę, juog nebusią gero Maskolijoje, kol nebus sodiečiai sulgyinti su kitomis luomomis pagal savo tiesas ir kol nebus įvesta konstitucija.

Girdi, žmonės patys per savo pasiuntinius tegul rupinasi apie išlavimą atakančių tiesų, tegul jie per tuos gi savo pasiuntinius paskiria mokestis, o negauja činovnikų, kurie'caro vardu daro visokias neteisības, netvarką ir vargina svietą.

Gavęs tokį dokumentą caras prašė ministerio, kad atsiųstų pas jį kelis iš tų zemstvy delegatų ant rodos 25 d. lapkričio keturi įtekmingiausi iš tų delegatų nuvažiuoja pas carą į Carskoje Selo, beje: M. Sipov iš Maskvos, M. Petrunkevič iš Tveriaus (pagrįžęs iš Siberijos, kur buvo ištremtas), M. Rodzianko iš Ekaterinoslavo ir grafas Heiden.

Caras priėmęs juos gana maloniai ir daug teiravėsi. Iš to sprendžia šalininkai laisvės, juog galima tikėtis geresnių laikų.

Vienok ir biurokratai, t. y. činovnikai, kuriems dabartinis dalykų stovis labai naudingas, nemiega.

Jie pakėlė neapsakytą lermą po savo gazietas ir gazdina carą, kad jei jis nuleis dabar, tai paskui jam reiks to galėtis, bet busią po laikui.

Ypač atsižymėjo savo priešingumu prieš suteikimą didesnės laisvės žmonėms kunigaikštis Meščercki ir Suvorinas, kuriuodu savo gazietose kariauja kiek galėdami už senovišką stovį. Priešingi yra liuosybei ir visa caro familija, teip vadinama didkunigaikštisška kabala, kurie iki šiol valdė visa Maskolija caro varde ir darė sau kuoplačiausią biznį, nesibiaurėdami ir vagyste visuomeniškų pinigų. Priešinasi iš visų slyų ir Pobiedonosevas, tas didžiausias katalikų neprietelius.

Vieno amerikoniško laikraščio korespondentas, žinodamas Pobiedonosevo nuomonę tyčia nuvėjo pereiną nedėlią pas jį paklausti, ką ans mislija apie rengiamas reformas.

Tas fanatiškas dievas, neturėdamas kaip išsitiesinti prieš svietą iš savo paslaptinių darbų, pasakė į amerikonišką rašytoją: „aš jau senas žmogus. Ne daug man lieka gyventi, tadgi visos mano mislys pašvestos bažnyčiai (suprask pravoslavijai); svietas mane visai nepaieina.“

Isz Amerikos.

Neprimla i darba senesnius kaip 35 m.

Delaware & Hudson gelezinkelio kompanija išdavė savo urėdninkams paliepmus, kad neprimtų į darbą jokių darbininkų, neturinčių dar 21 metų, arba senesnių kaip 35 metus. Kiekvienas darbininkas, naujai priimtas, turi palūdijimą turėti apie gerą sveikatą ir turi pasižadėti, kad po savo 35-tam metui iš slūžbos atsitrauks. Dabar esantieji urėdninkai, senesni kaip 35 metus, nebus paleisti.

Paleido suareštuotus.

Cripple Creek, Col. 37 mainieriai, prieš kuriuos buvo skundos iškeltos už prisidėjimą prie sumišimų, per kuriuos Birželio mėnesyje skaitlius ne-unionistų paplašintas tapo ties Independence stacija, likos dabar paleisti, kadangi ant jų jokios kaltės išrasti negalėjo. Prieš kitus 17 dar skundos neatitranktos, vienok sudžia turi menk lūkesties ir tarp jų kokį kaltininką susekti.

Po ilgai bedarbei vel atidare.

Shamokin, Pa. Big Mountain kasykla, apileista nuo pat 1900 metų, dabar vėl atidaryta tapo ir apie du šimtu vyrų ir vaikų darbo rado. Philadelphia & Reading kompanija anuomet kasyklą uždarė, kadangi, straikui iškilus, inžinieriai atsiskė dirbti, idant kasyklą nuo užtvinoimo apsaugoti.

Padiidis fabrikus.

Bethlehem, Pa. Charles M. Schwab, savininkas čionykščių geležies fabriku, apsigarsino, kad keta savo fabrikus teip padidinti ir išstobolinti, kad jo dirbtuvės pastos garsiausiom ant viso svieto, lygiai kaip Krupp'o dirbtuvės Vokietijoje arba Maxim kompanija Anglijoj. Schwab'as sako, kad turis ant to visko, ko tik reik: pinigus, darbininkus ir pirkėjus.

Vetra su sniegu tiktai per viena mylia.

Pottsville, Pa. Ypatiskai apsiereiskė vėtra su sniegu 25 d. Lapkričio. Vėtra persitraukė nuo Broad Mountain iki Wilkes Barre, apimdama taką ne platesnį kaip vieną mylią. Nors sniegio krito apie 2 coliu augštai, tačiau artimi kaimeliai suvis sniegio nematė; podraug su sniegu pūtė smarkus vėjas.

Sustabde. truki.

Greensburg, Pa. Seši murinai, aplink staciją besivalkioję, sustabde Pennsylvanijos expresinį trėną, važiuojantį į Philadelphia, Baltimore, Washington ir New Yorką ir vežantį su savim augštos vertės tavorų. Murinai su žiburiu modami laukė, kol trukis sustojo ir tada ant jo užsoko; vienok murinams nepasisėkė išsilapstyti nuo trukio urėdnininkų, o bijodami sugavimo, jie vėl nušoko ir dingo. Nors keli urėdninkai tuojuas pradėjo murinus sekoti, vienok nesusekė.

Arklys ausi nukando.

Philadelphia, Pa. Ties Aštunta ulyčia apie 300 žmonių susirinkę žiūrėjęs, negalėdami išgelbėti tulą 10 metų vaiką, kurio ausį arklys įkandęs laikė. Vaikai arti pro arklio snukį einant, arklys jį su dantimis už ausies nutvėrė ir nepalėdo. Vaikas iš skaudėjimo baisiai rekti pradėjo ir tuojuas minia žmonių susirinko, bet kas sykį kad kokis žmogus bandė vaiką išliuosuoti, arklys dar drėčiau dantis sukando ir vaikas balsiau suklydė. Galiausiai sutarė arkliai staiga gerai per galvą užduoti. Uždavus per galvą, arklys ausį teip nukando, kaip su peiliu nuipiata, ir nukąsta ausis ant žemės nu-puolė. Vaiką tuojuas į lignonbutį nugabeno, tikėdami, kad gydytojas galės ausį dar prigdyti; vienok gydytojai apreiškė, kad tai negalimas daitkas.

Trukis su armotomis.

Philadelphia, Pa. Penkiasdesimt-du armotu, užlioduotu ant dvylikos trukio vagonu, atvyko į šitą miestą. Anuos armotus pirkto volų ir mašinų fabrikas ant 23-čios ulyčios, idant juos sutirpytų ir volus iš jų padirbtų. Armotų geležis esanti labai druta ir todėl ypačiai tinkanti ano fabrikui reikalams. Kiekvienas anų armotų sveria 15 tukst. svary; dar apie 50 tų armotų jau pakeliui į Philadelphia. Armotai šitie paeina iš pietinių Valsitjų, kur savo laike buvo naudojami apgynimui pakraščio.

16 tukst. dol atlyginimo.

Norristown, Pa. Kalvis J. Morris apskudė gydytoją R. Care ant 16 tukst. dol. atlyginimo užtai, kad anas jį buk negerai gydė. Pirm kokių metų kalvis, važiuodamas dviračiu (bicycle), susidaužė su vežimu ir luko ranką. Gydytojas Care išlauztąją ranką sugydė, vienok po sugijimui pasirodė, kad pirštų ir rankos kaulai teip sutraukti, juog kalvis su ta ranka dirbti negali. Kalvis savo skundoj sako, kad per negerą sugydymą jis ranką patrotijęs ir reikalauja nuo gydytojuas atlyginimo minėtąją sumą. Kad 16 tukst. dolerių ne per augšta suma, išrodo jis tuomi, kad per metus pelydavęs 2500 dolerių, apkaustydamas miesto arklius.

Uždege giria, del pasišildymo.

Williamsport, Pa. Gyventojai pamatę ugnį ant Bald Eagle Mountain, užsikapano ant kalno, idant ugnį užgesinti. Ten atrado valkuną, kurs medžio galu atėjusiuosius atgal varyti bandė. Valkuną vienok surišo ir į kalėjimą nugabeno; ten jis papasakojo, kad giria uždeges, idant prie ugnies šildytus. Ugnis tame tarpe buvo teip apsiplėtus, kad negalėjo būti užgesinta, ir tiktai pakilus vėtrai su tirštu sniegu, ugnis užgeso. Apie dvi myli girios išdege.

Penki italai sudege.

Lancaster, Pa. Užsidegus grūdų magaziniui ties North Bend, penki italai-

liepsnose pražuvo. Anoj triboj nakvodavo italai gelezinkelio darbininkai, o vieną vakarą, tulam iš jų čystinant drapanas su gazuolinu, užsidegė gazuolinas ir eksplodavo. Degantis aliejus akies mirksnyje pavertė viską į liepsnas ir italai, iš miego pabudę, neturėjo kur dingti. Vienas, per langą išsokęs, sunužuolius koja beguljis pasliko. Triobai sudegus, baisiai sugraudėjusius lavonus iš po griuvesių ištraukė.

Apvoje Japonu kunigaikšti.

St. Louis. Japonų kunigaikštis Fushimi, atsilankydamas ant parodos, turėjo progą ir apie amerikonų vagių suktybę patirti. Jam payogė 500 dol. vertės žemėgynų ir brangumynų. Nors geriausias detektyvai pasamdyti tapo sujieskojimui vagių, vienok anų nesusekė.

Šunu paroda.

Philadelphia, Pa. Šičion pasibaigė metinė paroda šunu, prasitęsusi per 4 dienas. Išstatytų buvo apie 1000 šunų yvairiausių veislių. Prekės už geriausias veisles buvo siulomos uveivn amerikiečių, bet ir daugelio šunų mylėtojų iš kitų žemių. Milijonieriai Morganas, Rockefelleris ir daugelis kitų garsių bogičių buvo savo šunis ant parodos išstatę.

Barbarizmas Amerikos studentu.

Neseniai pastojusį į San Francisco universitetą studentą teip per šposus kankino, kad net abi koji jam iš to suparalyzuotos tapo. Mat savo naują draugą pasodinę ant metalinės kedės, paleido per ją elektriką. — Bentgi Amerikos civilizacija!

„Juodos Rankos“ vadas sugautas.

New Yorko policija suareštavo tulą italą Antonio Lapello vadą garsios italų plėšikų draugystės, vadinančios save „Juoda Ranka“. Jį suareštavo per apskundimą tuo italo kontraktieriaus, Baroncini, kuris policijai papasakojo, kad Birželio mėnesyje atėję į jo namus du vyrur ir, jam namie neesant, jo pačią priverė atiduoti plėšikams brangumynus. Tada jie moterį, tiktai 20 metų, senumo surišo ir į vežimą pasodinę išgabeno į kokią savo landynę, kur per šešias dienas ją uždarytą laikė. Tame tarpe du plėšiku atsilankė pas kontraktierių ir graudeno jį nieko nesakyti policijai, grumzdami jį nudurti ir jo namus paplaišinti.

Po kelių dienų tie patį plėšikai vėl atsilankė ir pareikalavo 200 dol, už ką ketino jo pačią sugrąžinti Kontraktierius neturėdamas daugias pinigų padavė plėšikams 20 dol, o po dviejų adynų buvo jo pati namie — Dabar pirm kelių dienų anuodu plėšiku vėl atėjo pas kontraktierių ir pareikalavo 200 dol., grumzdami užmūsti ir jį ir jo pačią ir namus paplaišinti, jei pinigų neduos. Baroncini pasizadėjo plėšikams pinigų parupinti, jei tie už kelių dienų sugrįš. Tame tarpe vienok papasakojo jis apie tai policijai, kur plėšikus suareštavo.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ — THE STAR

official organ of

Lithuanian R. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebing St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company
 Rev. A. Milukas, Pres. and Sec'y, who is also Editor.
 Rev. P. ABROMAITIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company
 Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

to members of „R. C. A. of A.“ \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once.....\$0.50
 One inch one month.....\$1.00
 One inch per year.....\$10.00

Sanvaitinis Laikrasztis

„ZVAIGZDE“

išleina kas PETNYCZIA. — Kaszuoja ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. sąnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa.
 Telephonas, Nr. 164.

„Prova“ ir „Ugados“.

P. Mikolainis ant susitaikinimo, arba kaip tai kun. Kudirka grynai lietuviškai sako, ant „ugadų“ nepristoja. Sulky jo, susitaikinimas tik tuomet bus pasiektas, kad S.L.R.K.A. atiduos S.ui L.A. viską, ko nuo jo reikalauja p. Mikolainis, da-gi priedams sugrąžis tautiečiams visus kaštus provos, kurios katalikai neuždė. Rodos, visi žino, juog susitaikinimas remiasi ant pamato: d u o d u, k a d i r t u d u o t u m, t. y. remiasi ant nusileidimo abiejų pusių, bet p. Petras tos tiesos nepripažįsta. Jis protauja šiteip: Jei nori taikintis, tai atiduok viską, da-gi pridėk šiek-tiek už „turbaciją“; jei to nedarai, tai taikintis nenori ir atliktas kriukis, — už provą ne aš, bet tu būsi kaltas.

Bet S.L.A. kasierius, p. T. Paukštys, ir du provos komisijos sąnariu, pp. Valentinavičius ir Paseckas, neturi tokių keistų pažiūrų ant susitaikinimo; jie žino, kad jeigu kas nori taikintis geruoju, tas turi žiūrėti tik vieno daikto: turi rūpintis išgauti nuo kitos pusės kuodaugiausiai. Suėje su kun. Kudirka ir p. Radevičium, jie išgavo nuo S.L.R.K.A. čarterį, pečetį, trečdalį S. klygų, pusę kaštų užvedimo (ne vėlimo) provos, da-gi priedams \$300; už tą viską apsiėmė atiduoti tiktai pusę gramatikų ir išsizadėti visų pretensijų prie Katalikų Susivienijimo. Šalygos pasirodė jiems gam pakaktinomis ir jie pristojė ant susitaikinimo. Cia ir prasidėjo visa istorija.

P. Mikolainis, kurs kažtik buvo davęs telegramą, juog ant provos jokiu būdu pribūti negali, išgirdęs apie „ugadas“, at-rado laiką atvažiuoti ant tų pėdų į Wilkes-Barre. Darbas viršminėtų pony: kasieriaus ir dviejų komisorių, pasirodė jam judošyste ir šokimu pagal kunigų smuiką. Zinoma, p. Petras ant sutiktų šalygų nepristojo ir apie „judošystę“ pranešė tuojau per „Vienybę“, paskui per „Lietuvą“.

Gudrus Mikolainis savo nepristojimo ant susitaikymo atranda tris priežastis:

1. Seimas provos komisijai pavėdė ne susitaikinimą su „kunigais“, bet at-jieskojimą S. turto; dėlto, girdi, pasiel-gimo pp. Valentinavičiaus ir Pasecko ne-galima kitaip išaiškinti, kaip tik tuo, kad —

2. pp. komisoriai ant patarimo p. Paukščio pardsidavė kunigams už „judoš-grašius“.

3. Kun. Kudirka išsitaręs Valentinavičiui, būk katalikų advokatas pasakęs kun. K-ai, juog katalikai provą praloš, ir dėlto esanti judošyste nusileisti ant trijų šimtų, kad galima buvo gauti viską.

Apie pirmą punktą nėra reikalo šnekėti. Antrą punktą Mikolainis pamatuoja tuo, juog Valentinavičius prisipažino jam, būk už „šokimą pagal smuiką“ gavo nuo kunigų penkis šimtus. Valentinavičiaus, Valentinavičiaus! dėlko nepašyrei, kad gavai milijoną ir dėlko neprizadėjai išgauti dusek tiek p. Petriui? Męs žinome, juog p. Petras mamonos ne-niekinia ir gavęs tokią dailią sumelę nuo kunigų gal būtų pasirodęs dosnesniu tautiečiams reikalams: gal būtų išmetęs kokį dolerį kankintiniams arba besimokinančią jaunoumenę... Komizmas guli tame, juog Mikolainis nesuprato Valentinavičiaus ironijos, arba tiesiog neturi jokio užmetimo prieš komisorius ir apsi-meta, juog ironijos nesupranta. Daug svarbesnis — galima sakyti, svarbiausias — punktas yra trečias. Svarbus jis yra tautiečiams, bet neapmatuojamai svarbesnis mums, S.L.R.K.A. sąnariams.

Ar išties mūsų godojamas prezidentas išsitarė p. Valentinavičiui, juog taikinasi tiktai dėlto, kad advokatas pasakė jam, būk męs provos nelaimėsime?

Jei tai neteisybė, tad kun. Kudirkos priederme yra kuogreičiausiai pagarsinti visuose laikraščiuose, juog tai tik prasi-manymas Mikolainio arba Valentinavičiaus: mums neyra ramu klausytis tokių dalykų!

(Jei paisytumėme visko, ką rašo mūsų „tautiečiai“ savo gazetose, tai daugiaus nieko negalėtumėme daryti, kaip tik atšaukdinėti paleistus paskalus. To tik ir geidžia mūsų nekurie tautiečiai; jiems unaras ypač su kunigu polemizuoti. Mūsų nuomone yra, kad geriausiai nepaisyti tų visų paskalų. Tegul gaudo vėją tie, ką jį paleido. Red.)

Jeigu teisybė, tad... tad kun. Kudir-

ka negali toliau būti prezidentu: kiekvienas daiktas privalo turėti savo mierą, ypač liežuvis turi būti suvaldomas.

Tai vienas dalykas. Antru yra faktas, juog kun. Kudirka užmokėjo advokatams \$350 už provos vedimą (provos dar nebuvo). Jeigu advokatai užtikrino p. prezidentą, juog prova bus praktiška, tai už ką jis užmokėjo pusketvirto šimto? Už prizadėjimą provą pralošti?..

Trečias dalykas. Shenandorio seimas pripažino dabartiniam mūsų prezidentui viešą padėkavonę už stropų provos vedimą. Jeigu Mikolainio pranešimas yra teisingas, tad reiktų pripažinti, juog mūsų prezidentas gavo padėkavonę už stropų provos pralošimą, pardon! bandymą iš visų spēkų (da-gi su pagelba \$350) provą prakišti...

Tame visame dalyke yra tiek priešingumų ir painių, kad galima jį išaiškinti tiktai arba melagyste iš pusės pono Petro arba neatsargumu žodžiause iš pusės kun. Kudirkos. Niekas nemislija, kad mūsų prezidentas pasakė tokį nonsensą, bet... jis neyra diplomatas. Talleyrand pasitarė kartą, juog liežuvis yra duotas žmogui, kad galėtų užslėpti savo mintis. Kas pažįsta mūsų prezidentą, tas tankiai turi nemielą progą patirti, juog liežuvis yra jam duotas, kad pasakytų tą, ko jis nemislija... Ne, mūsų godojamas prezidentas neyra Talleyrand! Nužemintas rašytojas šitų žodžių tiki tvirtai, juog visa istorija išėjo iš neišaiškintos dar aber-cacijos godojamo prezidento kalboje. Zinoma, apie judošystę iš jo pusės negali būti nė kalbos: ir man ir visiems Sus. sąnariams būtų didžiausiu užgavimu pasakymas, būk prezidentas nori Susivienijimą prapuldyti.

(Gerbiamas autorius perdaug svarbos priduođa tautiečių gazetose talpinamiems raštams. Visą ten rasi, bet teisybės nejieškok, ypač kada kalbama apie katalikiškus kunigus. Red.)

Ant laimės, netik rašytojas šitų žodžių, bet ir daugelis kitų, interesuotų pro-voje, gali užtikrinti, juog nė vienas iš trijų advokatų, pasamdytų vedimui dar nepradėtos provos, niekam niekadės nepasakė, būk męs galime pralošti. Ne! tokie dalykai niekam nė per sapną ne-pasirodė...

Jeigu p. Mikolainiui net augščiaur pr-vestos susitaikinimo šalygos (o jos mums garbės neatneša) nepatinka, tad tegul bando išpaskutiniuju provą užvesti iš nau-jo: męs jos nesibijome nė truputėlio; atpenč tikime, juog p. Petras ir jo klika apturės didelę gėdą, negaudami net pro-vos kaštų nuo mūsų.

Nenusiminkime, broliai ir scers! Mikolainio gaudinimai ir žadėjimai netikė-tų vaisių iš provos užbaigimo — Dieve duok jam Dvasią Svęntą! — bus jo pa-ties pažeminimu. S a n a r y s.

Isz Lietuvos.

46-tame Zvaigždės numeryje patalpinome programą Lietuvių Laikraščio, išleidžiamą p. A. Smilgos, Petrapiļėje, No. 10 Ekaterininskij Kanal; dabar-gi gavome žinią iš Lietuvos, juog Vilniuje ir Peterburge leista spausiti lietuviškas knygas; ketetas dvasiškos įtalpos tapę jau net atspaussta. Jau leista išleidinėti šiuodu laikraščiu, kuriuodu turėse koznas savo spaustuvę: 1) „Vilniaus Zinios“ Vilniuje, redaguojamas p. Vileišio, formos „S. Peterb. Viedomosti“, būsiąs liberališkas, kasdieninis, su storu sąvaitiniu priedu, prekiausos 12 rub. ant metų.

Be to da girdėti, kad ketina išleisti: 1) Kauno dvasiš. seminarijos mokinio-jaus Janušavičius — sąvaitinį laikraštį „Lietuva“, 2) Peterburge girdēt rengiamas katalikiškas „Žiburis“ ir Vilniuje „Saltinis“; bet šitie da neturi leidimo. Prašymų išleidinėti laikraščius, jei pas mus žinios yra tikros, esą paduota nekaitant šitų minėtų da 16!

P. J. Garaliavičius padavė valdžiai prašymą, kad jam leistų įtaisyti spaus-tuvę Kaune.

Kaune, Vilniuje ir Peterburge taiso-mos lietuviškos knygu krautuvės, kurios greit bus atidarytos.

Iš vieno kaimo tarp Kalvarijos ir Seinu.

Pas mus Lietuvoje dabar labai liū-dnas laikas. Begalinės žmonių minios plaukia ir plaukia į jūsų Amerika; kur ten ir pasidės! Mat Rosijos karė tolyn eina baisyn... Jau pas mus mobilizaci-ja... ima visus, jau beveik ir senus žmo-nes į karę — net ir kaimų mokslainių mo-kintojus. Taigi visi bėga, kaip galėda-mi; daugumą pagavo, daugelį ant Prūsų sienos nušovė.

Vargas, nors jau ir pirmias buvo di-delis, bet dabar da didesnis; mokesčiai eina didyn, darbininkų nėra! Dievas ži-no, kas iš to išeis. Patįs skverbiasi į galvą šventraščio žodžiai: „Kad jus persekios vienoje karalystėje, tai bėgkite į kitą.“ Laimingi esate jūs, kurie gyvate Amerikoje; jūs ten nematote šian-dien tų upelių asarų, kurios plaukia per veidus vaikų-našlaičių ir moterų gyva-našių, kurių vyrų tapo išgabenti kare į auką. Kelios moteris jų apuplinkę net numirė iš gailėsčio.

Jau antroji kartą jaunųjų kunigėlių neturi pas mus vietų, nes valdžia netvir-tina jų iš priezistas tų gudiškų egza-minų. Nevalia jiems nė garsiai melstis, tai yra giedoti bažnyčioje, tiktai skaityti mišias. Tai tokios tokelės pas mus.

Du namu

ant kompaničnos žemės N. Gilbert St. 24, parsiduoda pigiai. Dasizinioti: 383 Harrison St., Pottsville, Pa. dg

Isz Londono.

Pas mus tuom tarpū nieko žingėdaus negirdėti. Atpigus laivakortėms, trečia dalis lietuvių, galima sakyti, išduklėjo į Ameriką. Nežinia, kaip jiems ten eina-si. Daugumas jau ir vėl sugrįžo į Lon-doną; sako, kad čia geriaus esą. Vieno są paklausiau: „Na, kas tamstai, kad teip greit sugrįžai?“ — „Et, brolau, sa-ko, aš Londone per penkis metus išgyve-nau, o man tiek prakaito neišbėgo, kaip Amerikoje per vieną dieną. Dabar man nerūpūs jau Amerikas.“ — Teip sau pa-mislįau, tos laivakortės daug žmonių su-vargino. Kiti su šeimyna daiktelius iš-pardavė ir spruko laimės įeškoti. Nu-važiavus į New Yorką ar Baltimorę, su-gražino atgal; vėl tu žmogus pradėk iš naujo gyventi. Arba tropyjos ir teip: moterį leidžia, tai vyro neleidžia Ameri-kopj apsigyventi, arba tėvus leidžia, o vaikus išranda nesveikus; reikia pargrįž-ti, vargą išskentus ir paskutinį šilągą iš-leisti. Sako priežodis: kur mūs nėra, tai tenai gerai.

Tiesa, Londone maži uždarbai, bet nėra teip sunkių bedarbių; geri stalioriai ir kriaučiai uždriba neslėkta; kad tik mokėtų sunaudoti savo pročę ir tie, ką mažiau uždriba. Ale kad pas mus toks netikęs paprotys yra: pralėdžia pinigus per girtybę ir kartų lošimą. Apgailetis naujų žmonių gyvenimas: nematyti gerą drabužių ant jo, ir alkanas visada.

Ačiū mūsų vietiniam kun. A. T. už gražius pamokinimus, už jo rūpestingą prikalbinėjimą, kad rašytųs į Blaiyvstės Draugystę visi, kurie priguli prie lietu-viškos parapijos. Pradėjo rašytis ir daugumas jau prisirašė, labiausiai jauni vyrukai. Garbė jums, Lietuvos sūnys, traukite ir tuos, kurie suvis atsidavę gir-tybei; rašykites kuodaugiasiai. Gal su-sipras tad ir kiti ir seks gerą paveizdą!

K. Kazis.

Temykit.

Jei nori, čia būdamas, parduoti ar aprašyti kam savo dalį arba laukus, tai eik pas S. Ramonaitį. Jis teipgi išver-čia „daviernastis“ iš maskoliškos į ang-lišką kalbą, teipgi gali suteikti rodą vi-sokuose dalykuose, pajieškant benefito ir tt. Adresas 35 E. OAK ST., SHENANDOAH, PA.

Pajieszkojimas.

Aš Jonas Diraitis pajieškau savo brolio Jurgio Diraičio, paeinančio iš Su-valkų gubernijos, Vilkaviškio pavieto, gminos Kibartų; apie dvidešimts metų kaip Amerikoje. Teip-pat pajieškau Juo-zo Matulaičio, paeinančio iš to paties daikto; jis kokius 10 metų Amerikoje. Duokit žinią ant adreso:

Jonas Diraitis,
770 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Nedirbkim isz szakaliu balkiu.

(Musų kritikams.)

(Tąsa.)

Cia pakila svarbus klausymai — My-lint tėvynę, ar reikia mylėti tik savo tėvų žemę? ar tik savo vientaučius žmo-nes drauge? — Ar tėvų žemę ir vientaučius žmo-nes drauge? — Nemylint savo tėvų žemės, negalima mylėti nei tėvynės. Bet mylint tėvynę, neužtenka mylėti t i k tėvų žemės, tas teipos-gi aišku; nes, jeigu ki-taip, tokiu būdu nereikėtų mums rūpi-nis apie užlaikymą savo tėvų kalbos, kul-tūros, etc. Kalbos negalim atskirti nuo žmogaus. Męs rūpindamiesi apie užlai-kymą savo tėvų kalbos, tuo pačiu rūpi-namės apie žmonių labą; nes žmonių ka-ba yra žmonių turtu, labu. Kalba, žemė ir kultura, kurias mums paliko mūsų tėvai, yra ne kam kitam, kaip tik mūsų labui; kad męs, palaikydami tėvų žemę, kalbą ir kulturą, galėtume laimingai gy-venti. — Galutinis tėvynės meilės tikslas yra vientaučių žmonių labas, ši lyglaiki-nė laimė.

Taigi kas, negriaudamas tikėjimo, rūpinasi apie savo vientaučių labą, apie savo tėvynės labą, sakom, kad jis myli savo vientaučius, savo tėvynę. Bet kas rūpindamasis apie vientaučių šį lyglaikinį labą, stengtųsi atinti jiems augstesnj (labą), stengtųsi išveržti iš vientaučių širdžių tikrąjį tikėjimą, vedantį vientau-čius prie nepabaigtos gerovės, prie amžio-nos laimės, tas, ištikro, nemyli nei vien-taučių, nei tėvynės. — Tokį tėvynės dar-bininką galime vadinti išgama, didžiausiu vientaučių ir tėvynės priešu!

Cia, tautiečiai, pinasi mūsų supratimai apie tėvynės meilę, apie darbus tėvynės labui. Išpainiokime gi tuos mazgus, stokimės dievoti ir bedieviai ant savo tėvynės; anot pačių tautiečių, meskim gi į šalį savo ypatiškas pažiuoras, aš pridursiu ir bedieviškas, t i k n e k a t a l i k i š k a s. Nes bedievystė tikrai neturi ryšio su tėvynės meile. In nieką netikėdamas, gali mylėti tėvų žemę, daboti vientaučių lyglaikinį labą; bet griaudamas tikrąjį ti-kėjimą, paverždamas iš vientaučių šir-džių Dievą, tikrai juos skriaudai, tikrai jų nemyli. Buk tu bedievis, tikėk kam nori (čia tau palieka katalikai liuosybę), tik nepiktink savo bedievyste artimo, nebruk jam savo bedieviškų pažiuury vietoj tėvynės meilės. Cia tikra liuosybė — tikėti ir mylėti ką nori, bet neskriausti kity.

Pasakiau — meskime šalin nuo tėvynės meilės savo ypatiškas pažiuoras, mes-kim bedievystę, t i k n e k a t a l i k y s t e. — Nes kaip ypatiškos pažiuoros, teip ir bedievystė nieko bendro neturi su tėvynės meile. Bedievystė gali kentti vientaučių labui, teip pat ir ypatiškos pažiuoras gali ir nekartą kenkia viešam žmonių labui; bet katalikystė — k a i p o k a t a l i k y s t e — niekadoms negal kentti nei amžinam, nei šiam lygla-

kiniam žmonių labui. Katalikystė negriauna tėvynės meilės, tik ją pašvenčia, ją pakelia, kurdama žmonių širdyse augštesnius idealus, augštesnę meilę. — Katalikystė yra meilės mokslas. Rasime katalikų nedorių, bet katalikystėje, katalikų Bažnyčios moksle, nerasim nedoro. Gali paklysti kunigas, vyskupas, bet ne katalikiška Bažnyčia.

Katalikų Bažnyčios mokslas nededa pančių jokiam progresui, jokiam tikram mokslui; priešingai, veda jis mus į kitą svietą, ten, nudenęs dangišku paslapčių uždangalų, rodo mums dalykus negirdėtus, dalykus žmogaus akia neregėtus — rodo jis ten Dievą, visų protų, visų mokslų šaltinį, rodo Dievą — žmogaus gyvenimo tikslą.

Teisybė yra katalikų Bažnyčioj, tik ji rodo žmonijai tikrą kelią prie teisybės šaltinio; jai Kristus paliko savo mokslą — brangumynus dangiškos raslės.

Tad, Bažnyčia stovėdama ant teisybės pamatų, argi netur tiesos ginti tikinčiuosius nuo neteisybės, — nuo melų? argi netur ji tiesos drausti žmones nuo tų melų skaitymo, arba nuo skaitymo raštų griauniančių dorą, piktinančių nekaltus? Argi netur tiesos motina ginti savo vaiko nuo nuodų? — Pasakykit man, malonus tautiečiai, ar gali motina duoti savo vaikui į sterblyžinę? Tik ugnis yra gera, aš nei tautiečiai to neginame; bet tas nekaltas kudiškis šilta ir gera ugnele be dvejo pirščukus gali nusideginti! Argi visi vienai supranta raštus? Turime visokių aiškinimų vieno ir to paties rašinio. Jeigu žmonės mokyti, nesupradami dangelio rašinių, įvairiais keliais klysta, tai kaipgi Katalikų Bažnyčia gali pavelti nemokytiems be vado, skaityti visokius raštus, kuriuose neatkirta teisybė nuo melų?*)

Nemaza turime pavyzdžių nemorališko gyvenimo žmonių, kurie iškydo skaitydami nemorališkus raštus. Tad argi galime duoti visiems, net jauniems vaikams ir mergaitėms tuos šmeizalus, mėšlus? Man rodos, juog rimti tautiečiai, kuriems rūpi vientaučių labas, atsakys, man pritardami, kad ne visiems galima duoti skaityti tuos raštus, kuriuose nėra atskirto melo nuo teisybės, kuriuose surašyti nemorališki atsitikimai vien tam tikslui, kad sukurti skaitytojų kūniškus pageidimus. Imkime sau per pavyzdį istoriją gudų rusofilų apie lietuvius parašytą, kur melų melai; ar galime tokią knygtę mūsų vaikams duoti skaityti, laukdami kol jie patį atskirs melą nuo teisybės? Sakau, juog rimti tautiečiai nesiginčys čia su manim.

Jeigu tad taip yra, tai dalykim žmoniems padorios įtalpos raštus, ne melus,

*) Neginu, kad melaginguose ir nemorališkuose raštuose yra šiek tiek teisybės, gražumynų, etc., bet ne visi mokės išskirti teisybę nuo melo, blaurosus nuo gražumynų.

ne šmeizyns, raštus tikrai šviečiančius, tėvynės meilę kuriančius; platinkim apšvietimą, o ne bedievystę, platinkim tėvynės meilę, o ne neapykantą; tada, nors įvairias tikėjimiskas pažiūras turėdami, išvien tėvynišką darbą varysim. Tada, jeigu lys mums po rankoms šits ar kits kunigas, daktaras, inžinierius, ar vyskupas, galėsim visai, taip tikintieji, taip netikintieji, drąsiai sakyti — nesikiški- te tamistos į mūsų tėvyniškus reikalus!

Sito pakaks. Sugrįžkime prie mūsų malonaus Kandidato į kunigus.

Nepatinka minėtam Kandidatui į kun. Civinško pasakymas, juog tėvynės meilę yra prisirišimas prie šalies, juog šventieji teipogi tėvynę mylėję, juog geras žemės išdirbimas priguli prie tėvės meilės. Tas kelias kun. Civinško mintis visai iškreipė mūsų godotinas kritikas, lyg tyčia nenorėdamas jų suprasti. Vietoj meilę yra prisirišimas, jis (kritikas) sako tik prisirišimas. Mažas pridėklas, bet visą dalyką kojomis į viršų verčia. Tėvynės meilę yra prisirišimas prie šalies (žemės) (bet ne viens tik prisirišimas), geras žemės išdirbimas, arba rūpinimasis apie tėvų žemės žemdarbystę, prigul prie tėvynės meilės; nieks (išskyrus mūsų kritiką) apie tą nedvejoja. Bet kito žodžius išversti kojomis į viršų, taip kaip daro Kandidatas į kunigus, visai ne tėvynės meilė, net nė nežmogiška; lygiai apie tą nieks negal dvejoti!

Ikišiol nieks nesakė, kad tėvynės meilė yra gyvuliškas prisirišimas prie šalies, arba tik geras žemės išdirbimas. To nesakė nė kun. Civinškas, aišku matyti iš viso jo pamokslu.

Sventųjų tėvynės meilę mūsų kritikas palygina tik su gyvulių meile. Aš malonėčiau žinoti, koks gi šventasis atsižymėjo ta gyvulių meile? Dėlko gi godotinas kritikas nei vieno šventojo neprikišo? — Mūsų pačių tautietis šv. Kazimieras, sako, labai tėvynę Lietuvą mylėjęs, šv. Stanislovas, lenkų vyskupas, net galvą paklojęs už savo tėvynės labą. Augustinai, Ambrozai, Krizostomai, Jonai ir šimtai kitų ta tėvynės meile žėrėvę. Kiti, savo gyvastį brolių labui pašvenčdami, tik gi ne gyvulišką meilę turėjo. Man rodos, juog labai žmogiška meilė tų, kurie pavargusių vientaučių labui pašvenčia savo turtus, sveikata, ne kartą net gyvastį! Ir šiandien daug tokių sviete rastum, tik mūsų kritikas pavadijs juos bepročiais — tik gyvulišką meilę turinčiais.

Išverzdamas mūsų kritikas kun. Civinško žodžius kojomis į viršų, aiškina (minėto jau) pamokslu prasmę ir randa nebūtinus daiktus, va tik šiuos mažožiū: kad kun. Civ. drauge su kitais Lietuvos kunigais yra gudams pardsavęs, išvien su gudų policija naikina, slėgia bundančią lietuvystę, kad per pamokslą raginęs žmones užmušinėti tuos, kurie platinę bedievystę, gada sulyg žodžius

kritiko — apšvietimą, vejas laukan lietuvišką pramonę, etc. Va kritiko žodžiai: „...argi jums (kunigams!) negėrai eit su ja2) išvien? Ramiai auga jūsų kuneliai (Smolenske, Blahoviečenske, Odessoje, etc., yvairiuose klištoriuose, kaliniuose, etc.3) atskirti nuo šviesos įsimylėjimu į ilgą ausį ir saugojami policijos durtuvais! (meiliai saugojami, idant neištrūktų iš kalinių ir ištrėmimo vietų.3) Jos ranka maloninga! Iš čia birte bįra medaliai, paaugštinimai dvasiškuose laipsnavimuose ir auga jūsų išganymas — tiesiog grašgaliai — yvairiais keliais... — ... Ir teip, broliai, ką mes matome?“ — traukia mūsų kritikas toliaus — „Mūsų kunigai eina išvien su policija!4) Sunku tikėti, bet ką daryti! Teip yra. Teisybė gana tankiai būna karti (ypatingai mūsų kritikui4). Mūsų kunigai eina su policija išvien, paduodami ranką vieni kitiems. Ir ko jiems neit? Jų vienoki idealai, jų vienokia duona, jų vienokie įrankiai! Tikslas apteisinai įrankius.4) Dėl tikslo tėviškai belasakojant ir išguldam žodžius „Dievo“, kaip jie vadina, galima ragint ant išdavimo tuos, kurie turėdami tai pusėtinai ilgus ausis klauso jų, arba ir pačiam viešai pranešti...“5) Tam pačiam straipsnyj ir šiuos žodžius skaitom:

„Stai mums paduoda keletą būdų! Kokių pasinaudoti vis tiek! Geriausia atsiliepusuoti lengvu būdu! Išsiliepusimas buves patriotizmu!“ — Pasakęs kritikas tuos kelis sakinius, geriaus žodžių mišinį, aiškina6) juos ir kun. Civ. pamokslą, sakydamas: „Kas tai yra, ar ne pasikėsinimas ant gyvasties tų priešų su pagelba jūsų draugės policijos?! Mėginimas jūsų įsigerinti jai!... Dėlko nepasinaudot begėdiška ir gyvuliška pergale policijos?... Juk ji teip maloniai šaipydamosi kviečia draugiškai tave, kunigė! galąsti inkvizicijonišką kardą. Dėl labo bažnyčios viskas galima! Bene pirmą syk naudojotės jos pagelba!“7)

1) Mano pasiikininimas.

2) Suprask gudų policija.

3) Mano pridėklas. Šios vietos kunigų ištrėmtųjų už lietuvystę.

4) Mano pridėklas, mano pabranta.

5) Vienybė Liet. N. 33 bl. m.

6) Sakau, juog kritikas aiškina pamokslą jo neįčiuodamas (neprikidamas) ir randa ten tokias mislis, kokių nėra. Kokį nei kun. Civ. nei joks kunigas neturėjo — žmogūdytas, gudams pardsavimo, etc.

7) Mano pabranta.

(Toliaus bus.)

Shenandoah'rio Šliuportarnukai.

Tautiečiai, arba gerians sakant šliuportarnukai, visur mėgsta savo nosis įkišt, tik bėda, kad jiems nabagams mės mieštelė labai sekasi. Pamilsiųjų apie jų likimą, kartais net gaila pasidaro tų nelaimingų žmonelių, dėl jų nesusišpatimo, dėl visų kvailumų, kuriais norėdami pagązdinti savo sąbrolius katalikus, tik galų gale patis save apsijuokdina. Sakau savo sąbrolius katalikus... Argi išties šliuportarnai katalikišką Lietuvos visuomenę laiko per savo sąbrolius? — O iš kitos pusės, argi galime mes katalikai vadinti aunos brolius?

Ant jų dviejų kalusimų lengvas atsakymas: Ne!

Ar šliuportarnai ėjo kada nors išviesu katalikais? Niekados. — Laisvamaniškas lietuviškos tautos gaivalas turi sau už tikslią ne statymą pamatų musų tėvynei, ne platinimą apšvietos tarp musų žmonių ir ne gelbėjimą musų brolių nuo išsitautejimo, tik... sėjimą bedievytės tarp tamsuolių nemokančių kaip reik savo vardą pasirašyti, su vargu teugebančių paslebizavot, ir... vienu žodžiu, turi ta garbingoji apaštalytė sau už mierį platinti tarp mūs žmonių stambeldiškas idėjas, o su tuom... žvėriškai suprantančią liuosybę... Apie teisingumą virš priverstų žodžių abejoti negalima. Peršitkinome jais nekarta, ale tknstančius kartų.

Tik tegul lietuviai katalikai ką nadingo užmano, šliuportarnai per visus savo laikraščius suriks, suklegės, taikydami biauariausias pliovenes ant katalikų lyg ant savo didžiausių neprietelių. Kad tai ant jų rėksmų viskas pasibaigtų, ale kur tau!... Išmisliš šimta kelių ir šunkelių, idant katalikams jų tautiškuose darbuose perikądyti, arba nedaleisti ta užmanymą įvykdyti į praktiką. Didžiausi lietuviai priešai nemokėtų mus teip išniekinti, teip persekioti, kaip šliuportarnai savo brolius. Faktų darodymui teisybės mano žodžių yra tokia daugybė, juog, idant visus juos išrodyti, reikėtų parašyti kelių didelių tomų knygą.

Nemisliju aš čia didelės knygos, nė ilgo straipsnio rašyti, tik noriu trumpoj korespondencijoje pažymėt šviežią atsitikimą, kuris davė progą Senandorio šliuportarnukėliams parodyti dar kartą viršaus savo šetonišką neapikantą lietuvių katalikų.

Visiems yra žinoma, juog Shenandoah'ryje kun. Milukas prieš keletą metų suorganizavo kaipo atskirą kuopą Susiv. L. R. K. A. Sv. Rožančiaus Moterų Draugystę. Prie tos kuopos netik apsiavedusios moterės prigulėdavo, bet ir daugelis merginų. Jau nuo seniai kun. Milukas, kurį drąsiai galime pavadinti vienu iš uoliausių darbininkų ant mūsų tautiškos dirvos, prikalbinėdavo merginas tos

kuopos atsidalinti nuo moterų ir sutverti sau atskirą merginų draugystę su augšte sniu siekiu. Matydamas, kaip lengvai lietuviai virsta į anglus, užmiršdami savo kalbą ir savo tautiškas priderystes, kurstė mus tankiai įsteigti liet. merginų draugystę, kurios mieriu būtų darbotis dėl pastojimo plataus kelio tai pavojingai išsitautejimo bangai, kuri grėšė užlieti Amerikoje visą lietuvišką gaivalą, o Europoje — musų inteligentiškąją luomą...

Kiek kartų po laikraščius ir teip jau brošiūreles gerų katalikų ir net pačių šliuportarnų buvo rašyta apie apgailėstąjamą musų žmonių išvirtimą į svetimtaučius. Kiek kartų, sakau, rašėjai straipsniū tose pačiose šliuportarnų gazetose aimanavo, matydami, juog Amerikos lietuviai tolyn labyn pasiduoda sunkiai išgydomai ligai „anglomanijai“.

Po S. A. Seimui tulas korespondentas per V enybę apraudojo graudžiai daugelio Shenandoah'rio lietuviškų šeimynų absoliutišką išsitautejimą.

Dar visai neseniai prieš, rinkimus, Stargio gazieta nupeiki p. Ramonaitį už tai, kad jo vaikai nekalba lietuviškai ir juog Ramonaitis nevertas yra lietuvių balsų ant legislatoriaus.

Pasiremdamos ant teip praktinių visuomenės motyvų pasiskubinome įvykdyti į praktiką kun. Miluko užmanymą.

Na, ir įkurėme lietuviškų merginų draugystę po vardu „Ruta“, su grynai tautišku mieriu. t. y. idant vienyti lietuvaiteis į vieną būrį, kad per savo susirinkimus galėtume pasikalbėti apie lietuviškus reikalus, idant išvirtusius musų sesutes į anglikes atvertsi prie lietuviystės, sukurti jų širdyse tėvynės meilę. Pagaliaus draugystės didžiausiu priederme yra darbuotis, idant lietuvaiteis atitraukti nuo moterystės ryšių su svetimtaučiais, vienu žodžiu — gelbėti musų brolius nuo išsitautejimo....

Na, ar galėjome gi tikėtis, kad programas musų šios užduoties galėtų sukelti vėtras agitacijų tarp mūsų šliuportarnų? Niekados! Vienok neilgai reikėjo mums laukti, kad savo opiniją permaintyti apie tuos, kaip jie patis save vadina, „karštų tėvynmylius“.

Ant 21 d. š. m. parengėme „Rutos“ balių. Dagirdę apie tai šliuportarnai kaip padūkę pradėjo lakstyti po miestą, atkalbinėdami žmones čia ant mūs baltiaus arba pirkti tikietus. Matant nepasekmingumą savo darbo, „apaštalai šviesos“ pradėjo pagalšiaus gerumu prašyti sąnarių mūs draugystės, kad nors neduotų drukuoti „Zvaigždės“ spausuvei plakatus. Juogiai ir ant to merginos nesutiko, siūlė užmokėti visus kaštus už plakatų išdrukavimą, kad ir kelis dešėtkus dolerių, jei tik duosime tą džiaubą p. Stagarui, pranašaudami, juog priešingame atsitikime subankrutysim. Bet merginų širdys tačiaus nė ant tos dženelmoniškos propozicijos, nė gązdinimų ne-

suminkštėjo, ir šliuportarnų maldavimai nuėjo ant vėjo, kaip ir visi jų darbai.

Ant baltiaus žmonių prisirinko pilna salė, tikietai be biskio buvo išparduoti ir gryno pelno uždirbome, apmokėjus visus iškaščius, arti 50 dol.

Svaiganančių gėrymų nepardavinėjo — ir visi linksmiai bovyjos be jokių nesmagių prietikių.

O jus šliuportarnai, apjauk, vadinant save tautiečiais, bet jus esate lietuviai didžiausiais neprieteliais. Ką mės blogo padarėme, įkurdamos savo draugystę? Zinau, stengiatės išdraskyti mūs kuopele dėl to, kad mės prigulime prie bažnyčios. Butumite mums prielankesni, kad savo mitingus laikytume salioninkų stubose, o ne pobažnytinėje salėje. Butumite mums prielankesni, kad inicijatorium musų draugystės būtų katras iš jusų obskurantiškų bedievių, kurie viršaus nieko neišmano, kaip salione prisigėrę kunigus keikti paskutiniais žodžiais. Teip jus esat ir busit musų persekiotojai, aors vien dėlto, kad daugelis iš musų priguli prie R. K. Susivienijimo. Užtenka jums žinoti, kad tas arba kitas nešiojį vardą kataliko, a t jį purvais pradėt drapstyti, kurie jums patiems tankiausiai prilimpa. Atsiminus žodžius garsaus Scrantų o'at riaus per tautiečių seimą „šalin su kunigais!“ šaukiamie vienbalsiai tokiu jau tonu „šalin su šliuportarniais!“

Sąnarė.

Anglies. Anglies. Anglies.

Aš pristatysiu geriausią Mammoth anglį į visas dalis miesto už sekaučias prekes:

Didžios, čystos Pea anglies po \$2.50 tonų. Geros, čystos pečiaus ir chestnut anglies po \$3.75 toną.

Orderis priimu ties savo skune, brėkeruke.

Galima susikalbėti per abiejus telefonus. WILLIAM NISWENTER.

Sol. Levit,

Diegorininkas ir žemczugininkas
16 North Main St.,
Shenandoah, Pa.



Geriausia, pigiausia ir teisingiausia vieta pirkti visokius diegorius, kišeninius ir sieninius ir visokių gerų žiedų dėl ženybių; mūs žiedai geriausia išdirbimo, už kuriuos gvarantuojam. Visokius diegorius taisome ūmai ir gerai ir už darbą parokuojam pigiau kaip kiti.

Prašom neužmiršti mūs stor:

SOL. LEVIT, 16 North Main St.,
Shenandoah, Pa. ip



ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII szimtmetyje.

(Tąsa.)

TOMAS III.

NORKUNO PILE.

Tenai kur-tai toli žieminėje Sudavijoje, netoli nuo krantų Sešupės, įsigrūdus į pelkes ant augštos kalvos stovėjo Norkūno pilė, atidalinta nuo tvirtos žemės iš pietų pusės platum perkasu. Iš kitų pusių pilė šitą suplo klampi pelkė, norins ir ne labai plati. Anapus pelkėsėjo žema lyguma, kniumbanti vis žemyn linkon krantų Sešupės. Lyguma nuolat pažlugusi vandeniu, perverta išilgai keliais upeliais, artyn upės krantų virstanti ir čion ir ten į klampias balas, balaites, klanus, mylimas vietas laukinių žąsų, ančių, gervių, baublių... Tiktai į pietų šalį eidamas nuo pilės, matei tarpais augštumėles, išrėžytas kloniais, ir augštas lygumėles, laisvas nuo vandens. Vienok pilės kalva pranoko visas aplinkines augštumėles. Klonis upelio, rūsacio per pilės kiemą, nešė vandenį iš visų klonių, kurie gulėjo į pietus nuo pilės; nešė į pelkę, iš jos į Sešupę.

Senis Norkunas, kuriam teko šita pilaitė beveik suvis suirusi ir nuo kurio gavo jį vardą pastarose gadyne, pakėlė pylimą pilės, atnaujino kalinio sienas ir padidino perkasą. To mažai. Virš vartų pilės išbudavo augštą ažuolinį kuora, arba, kaip tąsų vadino, — veizą.

Mėgo senis Norkūnas, užkuopęs ant augšto kuoro, pasigėrėti puikia dovana Dievo — giriomis. Atsisėda, būdavo, senis ant kuoro ir akių negali atitraukti nuo apygardos. In visas šalis, kaip marios, banguoja giriomis. Eina jos iki upei, rūksta anapus upės ir kaip tik akis užmato, tęsiasi į giliausią tolumą ir nyksta pilkam sluogsnyj akių. O viršam tu girių išmėtyti tamsiai žali guotai, kaip saujos žolynų — artimos pilaitės su jų sodais ir guotais medžių: Gabiauriskio, Sarakų, Pilonų, Gaisrių ir kitos pilės.

Nudirbtų laukų sklypelis tiktai ties pilia buvo ir anapus pelkės Senovinių augštumo, per kokią penkioliką varsnų nuo pilės į žiemius esančioje.

Pagal tų gadynių, Norkūno pilė buvo labai stipri, nors ir ne didelė. Sukurdami ją nemislijo skirti dėl su laikymo svetimos šalies, einančios su didele kariūmene. Sukūrė ją Norkūno prosenis, paskirdamas ypatingai dėl tramdymo plėšikų, privisusių po girias. Sukūrė ją apginkloj vietoj; pats Norkūnas pastiprino ją, žinodamas narsumą plėšikų. Ir visame šitime nebuvo klaidos. Sauja vyrų, remdamasi ant šitos pilės, netiktai pasekmingai gynė aplinkinį liaudų nuo plėšikų, bet valė da ir kelius dėl prekybos, užstojo prekybos vaizborius nuo plėšikų. Per tai prekybai, eidami iš Prūsų, taikydavo pirma savęs siųsti gandus į pilės pakelyje, o ypač į Norkūno pilaitę, esančioje pačioje glūdumoje girių. Ir nebuvo tokio atsitikimo, kad pilės vyrai neužstotų prekybų. Per tai ne dyvai, juog Norkūno pilė buvo labai neužkenčiama per plėšikus. Nesykį jie susitvenkę į gaujas bandė įsilaužti į ją ir išardyti. Bet viskas buvo veltu. Kiekvienas užsikėsimas paimti pilę baigėsi dėl jų nelaimingai. Plėšikai tikėjosi, juog visų jų nepasiekimų priežastis senis Norkūnas, patyręs kareivis. Dėlto laukė jo mirties su atsidėjimu. Ir kada garsas apie jo mirtį pasklido po girias tarp plėšikų, tai tie ryžosi sykį pabaigti su pertarnaujančia jiems pile.

— Pirmiausiai reikia vadą parinkti dėl šito žygio, — kalbėjo beveik vienu žodžiu datyresni tarp plėšikų.

— Reikia ir pulką surinkti nemažą, — patarė daugumas plėšikų, kada susirinko jų nemažai dėl pašnekos.

— Ot, jau būta kalbų, — priešgynavo Keršis, vienas iš biauresnių plėšikų. — Erdvilas, dabartinis valdonas pilės, da suvis jaunas vaikiščias, nenumano nieko apie kareiviškus reikalus. Pulkas jo vyrų suvis menkas. Užpulkite tiktaį ūmai ir viskas bus bematai atlikta. Pamatysite!

— Ir tu pirmas eisi ant pilės? — paklausė Sakė.

— Tai dabar! Vis tiktaį aš! Bus kam ir be manęs! — atkirto Keršis. — Ak ečiau ir aš, ... kad nebūčiau andai susitrenkęs ranką.

— Ar nesutrenkei tiktaį tu ką kitą? — pratarė vienas iš plėšikų.

Bet tokius rodauninkus, kaip Keršis, ūmai plėšikai šiuomi tarpu pašėdijo. Sutarė išrinkti pirmiausiai vadą ir duoti jam valdią ant visų, pakol žygis nepasibaigia. Daug buvo riksmų ir nesutaičių, vienok ant galo pagalios visos plėšikų gaujos sutarė, kad vadu būtų Skučas, jaunas da vaikas, labai smarkus ir neišpasyktyai klatingas.

Surinkęs visas plėšikų gaujas į vieną pulką, įsiai netikėtai prisėlinęs prie pilės, gulė ant jos. Laimikiu tokio apsiėjimo buvo pirmiausiai vienas vyras pilės, Ziūrys, paimtas per jo neatsargumą. Erdvilas pasirodė tikru anuku Norkūno ir sūnum savo tėvo Mantvilos. Kaip nesėlino plėšikai prie pilės, vis tik pilės vartus jie rado uždarytus ir pilę reikėjo imti vieku.

Visą dieną dirbo užpuolikai aplinkui pilę kvocius su pilės vyrais, verždamiesi į ją ir kopiečiomis ir bandydami išmušti vartus su tam tyčia pritaistytais ruliiais. Vadas jų, smarkus ir klatingas Skučas, visur taikė paspėti dėl pakurstymo ir paraginimo.

— Vyrūčiai! — šaukė įsiai. — Siandien reikia paimti pilę. Jeigu siandien nepaįsimime, nakties gadyneje sukurs jie ugnis ant kuoro ir duos apigardinėms pilėms gandą, kad eitu jai į pagelbą. Atsilviks rytoj iš tų pulkai ir bus daug sunkiau paimti nei siandien.

Bet veltu lėkė Skučo žodžiai. Norins plėšikai po jų ir lindo su nauja aitra ir veržėsi į pilę, vienok ir pilės apginėjai nepataikavo, mušė plėšikus kiek tik įstengė.

Saulė pradėjo iš pavakarių linkti žemyn, o apie paimimą pilės nei kalbėti plėšikams nebuvo ką.

— Vyr! — atsiliepė Skučas, surinkęs ties savim pulkelį smarkesnių plėšikų. — Visa mūsų nelaimė tame, juog mės niekur neįstengiami apimti nors dalelį sienos. Kad apimtum, tai per tą vietą mės galėtume įsiveržti į pilę, o įsiveržę jau mės stotume akis į akį su pilės vyrais. Mūsų gi trigubai daugiau nei jų. Suprantate?

— Suprantame, bet ką padaryti, juog nesiseka. Kur nebandome, visur atkirtį gauname, — atsakė vienas iš vyrų.

— Ot ką! — atsiliepė ant šito Skučas. — Aš esiu pirmas. Jūs paskui mane. Bet eikime ar žūt, ar būt.

Tai pasakęs, Skučas šoko ant kopiečių, pristatęs jais prie sienos. Paskui jį pakilo jo bendrai, rinkti vyrai iš plėšikų.

Vyrai pilės, pripratę remtis su nepervirš karštais kareiviais, plėšikais, per niekus palaikė ir šitą naują būrelį vyrų lipančių į pilę, ir tai davė progą smarkiam Skučui užsokti ant sienos. Patėmiję dabar pavojų, suriko apginėjai, bet jau buvo per vėlu. Veltu šoko ant Skučo Brundza su Seštoku. Abudu sužeistu nukrito žemyn. Da akimirka... ir ant sienos pasirodys plėšikai... Teip mislijo apginėjai, to laukė ir Skučas. Bet tie nesirodė.

Skučas, kad paraginti, ant vienos akimirkos atigrįžo atgal, — sulūžusios kopiečios išaiškino jam vis-

ką, bet šitą akimirka, kol Skučas sumislįo ką daryti, pasinaudojo Plikažentis ir kirtu su savo sunkiaja buože Skučui į tiesįjį šoną. Skučas surikęs pargriuvo. Toje akimirkoje nuvertė jį žemyn nuo sienos į vidurį pilės.

Su laukstumu iš rumų žiūrėjo ant besikaunantių Erdvilio sesuo, jauna mergina kaip penkiolikos metų, Zvingilė. Kiekvienas šūvis, lekiantis į brolių, tartum siekė jos širdį, kiekvienas kirtis, išstinkantis Erdvilą, uždavė jai kančią.

— Meski, Zvingilėle, žiūrėjusi! — draudė ją sena jos nešiotė, Kurpė. — Ką gelbsti, ar tu žiūri, ar ne, vis tiek! Ką dievai duos, tas ir bus. O sau vis tiksliai bereikalingą kančią užduodi.

— Negaliu, Kurpe! Negaliu akių atitraukti.

— Na, tai nors nežiūrėk kas su broliu dedasi.

— Man ir kitų galima ir už kitus skauda širdį.

Dejuodama ir aimanuodama Zvingilė išstovėjo visą laiką kovos. Matė ji ir pavojų, kada Skučas ėmė daryti kelią dėl plėšikų į pilę, ir nusigando neįspasakytai. Matė ji ir tai, kaip kniubo Skučas. Ir liuksma tada jai pasidarė ir pagailo jauno vyro.

— Toks smarkus, toks jaunas. Ir vienas ir apleistas per visus! — nenoromis kalbėjo jos lūpos, nenoromis dabojosi jai jaunas paveikslas plėšikų vado ir stovėjo prieš jos akis.

— O gaila, Kurpele, ir plėšiko, žuvusio, — atsiliepė ji į nešiotę.

— O ko jo gailėtis? Zuvo ir tučia jo! Tu geriaus nei neužsimįki apie šitokias mislis, — persergėjo senė. — Užpyks da ir brolis ir pulko vyrai.

Nustoję vado, neilgai veržėsi į pilę ir plėšikai. Pavakarėje surinkę savo sužeistuosius, jie rengėsi vilktis vėl į artimas girias. Traukdamiesi vienok nuo pilės, užriko piliečiams:

— Na, kada nors papulsite jūs su jūsų varnos lizdu mums į nagus, pamokysime mėš tada jus visus, kaip dabar pamokysime sugrįžę jūsų Ziūrį.

Ant šitų pagrasinimų netylėjo ir piliečiai; ir tie savo žaru aržino plėšikus:

— Jūs mokysite Ziūrį, o mėš mokysime jūsų Skučą. Dindiriuos įsai po šaka kaip margius... O paskui ir už kitų įsimisėsi.

Skučas nesųjį gelbėjo plėšikus savo išmislumu ir klasta nuo galutinios prapulties. Ir plėšikai, pamatę išnykusį jį nuo pilės sienos, mislijo, juog jis zuvo, ir nusiminė visi, labai gailaudami jo. Dabar-gi šitie žodžiai piliečių atgavino jų širdyse viltį. Vilta-vilesnis iš jų, norėdamas persiliudyti apie tai, ar tai ištikrųjį gyvas Skučas, užriko:

— Skučas gyvas jums į rankas nesiduotų.

— Nesiduotų, sakai? Na, tai pažiūrėkite, jūs niekšai! — atsiliepė balsas nuo sienos. Ir po neilgam ant sienos pasirodė du vyru su surištu Skuču.

Nors atsitraukė plėšikai, vienok piliečiai neužsitikėdami visą naktį laikė stropę sargą, laukdami talkos nuo apigardinių, kad itin puštų dėl persekiojimo niekšų. O tuotaru girioje plėšikai, pilėje gi Erdvilio vyrų apie vieną kalbėjo: apie išmainymą plėšikų vado ant Ziūrio. Vieniems malonu buvo sugražinti į savo draugią išmislių ir klatingą vyrą, kuris nemažai visiems apigardė plėšikams darė naudos. Kitiems gi norėjosi išlaisvinti stiprų ir protingą pulko vyrą.

Tarpu piliečių ir plėšikų prasidėjo kalbos apie su-mainymą imtinų.

Tuom tarpu Erdvilas, norins pats menkai datyręs, bet sekdamas rodas senų vyrų savo pulko, rengė atkeršijimą plėšikams ypač piktą. Aplikęs pilėje pakaktiną pulką vyrų dėl atkirties netikėtam užpuolimui, pats

Erdvilas su stiprum būriu vyrų išsekė pėdomis plėšikų, prisakydamas kitiems pulkams vyrų krėsti aplinkinius girias ir traukti linkon Gізų, kur tikėjosi užtikti niekšų gužtas. Pulakai vyrų kasdieną davė vieni kitiems gandas ir siutbė girias ir naikino su įnirtimu, nepraleidami nei vieną iš plėšikų.

Senpilės Rūškys, dagirdė apie trisą Erdvilio, savo porą pulkų nusiuntė tam į talką. Atėjo pulkas ir iš Krusuriškių. Zalioje girioje prasidėjo sunkūs metai dėl žmonių, mėgstantių gyventi svetimu darbu ir krauju.

Gių apigardėję į plėnis pavirto plėšikų pilaitė. Svirnaviečių ir Varnupių, nors atstangiai gynėsi, tapo sudegintos pilės. Ziūrio vienok negalėjo vyrų rasti ir bylos apie išmainymą netilo. Ypač šitos bylos kas sykis naujinosi, kada Erdvilui, sugrįžus namon, tek-davo ligiaus pasišnekėti su Skuču. Įsai nesislėpė su tuom, juog jam dabojosi jaunas plėšikų vadas.

— Na, tavo bendrams teko gi suom ruoštu vienu suaugiu viršaus nei šun, — kalbėjo sykį Erdvilas, sugrįžęs į Norškino pilę. — Dyvas man tiksliai, juog mėš ikišiol negalime atrasti Ziūrio.

— Turėjo jį nugabenti į mano pilaitę, — patarė Skučas, — dėlto ir nerandate.

— Na! Jau tai sykį mėš jį vis rasime!

— Vargšai! Mano pilaitė ne arti. Tai viena; o antra, ir ne lengvai pamama.

— Ne lengvai! Visos ne lengvai paimamos, o vie-nok visas paėmėme. Kad tiksliai rastume.

— Mano pilė ne iš šipulių, kaip kitos.

— Ir kitos ne iš šipulių buvo. Varnupių gana stipri buvo...

— Ir Varnupinę paėmėt? — paklausė truputį, kaip matyt, nusidvyvįs.

— O kas-gi tame dyvo? — atverdamas atsiliepė Erdvilas. — Paėmėme!

— Laimė jūsų! Jeigu aš tenai būčiau buvęs, nebū-tumtė jūs ją paveldė.

— Norėčiau aš pažiūrėti, kaip tu atgintum pilę nuo manęs.

— Kaip? Paleisi, pamatysi!

— Atiduoki Ziūrį, tai paleisiu.

— Maloniai aš atiduočiau. Bet ir pats tamista ži-nai, juog Ziūrys ne mano rankose.

— Tai paliepi savo plėšikams atiduoti jį.

— Kaip aš paliepsiu čion kalinyje būdamas?

— Duoki ženklą.

— Zenklui netikės. Sakys, nužudė ir ženklus nuo nužudyto paėmė; kankinimu priverstė išduoti ženklų žymėjimą.

— Na, ar tu žinąs, tai viskas tiesa. Bet kaip-gi padaryti?

— Duokite man pasimatyti nors su vienu plėšiku ir bus atlikta.

— Hm! — nумыкė Erdvilas. — Pasišnekėti! Ak tai galima lengviau padaryti, nei tai rodosi, — kalbėjo Erdvilas, apmislųdamas plėšiko žodžius. Vakara vyrų paėmė du jaunu vaiku ir norėjo jau nugalabyti kaip ir kitus, bet man pagailo ir liečiau užlikti juodu gyvus. Vieną iš jų, jeigu nori, aš atleisiu, bet matai, tada pulko vyrams reikės už jį užmokėti, reiks nuo jų jį išpirkti.

— Na! Apie tai ir kalbėti nėra ką.

Sutiko ir Skučas. — Užmokėta bus.

Sutarė Erdvilas su Skuču teip, juog vyrą atsiųs pasišnekėti ant tų pėdų, kad galėtų ant rytojaus jau keliauti kur jį siųs vadas.

(Toliaus bus.)

Kaz. Radzevicius, 121 East Centre St., Shenandoah, Pa.
 tojaus szale Lehigh Valles dypo, po desinei rankai, einant į miesta. Tai pu-
 zasta ir szvariausia vieta del veseliu ir labai paranki del tu, kurie atkeliauja į
 Shenandoah, Pa. Apart visokių arkeliu ir alaus turi didelį zopetą pargabentū
 iz Europos visokių vynu, cigaru, o telpogi priliko visokiems valgiams ir oisterius.
 Pakeleivingi gali gauti nakvyne ir prieteliską rodą visame.
 Telpogi parduodu szpikortes ir stinezius pilnius į visas dalis svieto.

MIKOLAS GANO,

ARTISTA MALIORIS.

Dirba paveikslus tikrai aliejinimis farbomis ir pastelium. Kas nori turėti savo di-
 delį ir puikų portretą, tepriauciuzia fotografija, kad ir mafuzke ant blekes nu-
 te-ukti į bile aszke. Drapanos gali buti permalintos pagal norą. Padarytus port-
 retus be renei stinezių į kraju. Dirbtuveje turu daugeliu musų didvyriu portretu.
 Vytauto, Adomo Mickovicsiaus ir k. ant pardavimo. Tautieciai! Nesiduoikit bile-
 kcia. Izerzeli apgadintoti kurie nieko nesutejia padaryti, bet kreipites prie
 avlektio, kuris savo portretais tukstančius namų puosia. Raszant dekit toki adf.

Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

VYRAI IR MOTERES, RASZYKI D-RUI LARGE DEL RYDOS.



DR. LARGE

Chroniskas vyrų ir moteriu ligas gydau ir gvarantuuju.

Veltju, idant kofnas vyras ir moteriskė, varginami visokių
 Impotencija, ir besirgdami visai nuotoje vilties isgyzti.
 kliaustu d-ro Large rodos. Gvarantuoji isgydyma ir juoz
 neatsinaujus mano metoda gydytos į 20ar 60dienų sekancijos:

Jamyties klaidos,	prarastas vyriskumas,	kraujo užnolinimas.
Silapnapsis	Sifilis	Szirdies drebejimas
Impotencia	Varikocela	Kaulų gelimas
Melancholia	Gonorrhosa	ir gislu
Spuzznai, para-	Lytiszka liga	Dantų gelimas
lius	Babonai	Pritemusios akys
Hemoroidai	Uzkietėjimas	Plaukų slinkimas
Strikturos, Elitas		Sexualiskas silpnumas

Kataras Nosies, Gerklės, Plauzių, Vidurių Kepenų, Zarnų,
 Inkstų, Pusles ir Kvepavimo Kanalu. Gydau greit visokių
 szaszos, szkropulų, pitimus, vandenio puiklia, Kaltuna,
 Eozema, Reumatizma, Nutinkima, Neuralgija, galvos skandėjimas ir tt.
 Ligos isvezios, neregularizakumas, kraujo pludima, baltus piegus, ne-
 vaisinguma, palago ligas.
 Paminkit, juoz gyvenimas ir smaugimas priguli nuo greito isgyzimo ir is-
 szetimo nuoty is kuno. Iza praktika kuo beuzesone ir Europoje ir su
 nauja Metoda galiu visas ligas isgyzdyt kuo beuzesniai, be skausmo ir poilio.
 Roda biure ir per laisuka **DOVANAI**. Rasydamas idėk už 2c. marke ir pa-
 minėk gyzetos varda.

Nereikia gedytis, tik gydytis, nes uzleiztamas tokias ligas kuoblogiausia-
 jasekmes turbūt. Visą korespondencija uzlaikome po sekretu.
 Parazykiti varda, pavarde ir adresu atsiukti, kad mup laisukas dauciu.
 Visas gramatas rasykite lenkiskoj, lietaviskoj arba angliskoj kalboj.
DR. LARGE MEDICAL INSTITUTE
 3034 Frankford Ave. Philadelphia, Pa.

Jesse B. Davis

Insurance and

Real Estate Agency

Uždeta 1872 metose

201 S. Jard n St., Shenandoah Pa.

Gal nori įsitaisyti gerus

Fikezerius Barui ar Sztorui ?

Rasyk pas: **ANTON LOEPER**
 Ashland, Pa.

Per telefona (Schuykill'o) buk: Nr. 302
 arba 303 Ashland.

Vincas Minkevicius

geriausias musu graborius
 parsamdo arklus pavieniui, arba
 karietas veselijoms, krikšty-
 noms ir visokiam reikalui Par-
 aeza anglis ir krausto. Tai tik-
 rai geras žmogus; jo adresas:
 109 S. Main st. Shenandoah Pa

Namie muszu Gyvulin.

Mesa yra geriausia. Tokia mesa
 parduodu asz savo buczernėje. Vi-
 sada kuo szvieziausia ir geriausia.
 Kurie pas mane dar nebuvote, pa-
 meginkite, o zinau, kad linksite ma-
 no kostumieriais.

RAULAS CZERNECKAS
 38 Centre St., Shenandoah, Pa.

The Shenandoah Trust Company

Kapitolas \$123,000 Pervirszisz \$22,000
 Vienatini lietuviszka banka, kurios
 akcioneriu daugumas lietuviai. — Moka
 2 procentu nuo padetu pinigų.
 Adaras kasdien nuo 9 ryte iki 3 po p.,
 subatomis nus 9—12 ryte ir 6—10 vakare.
 Galima susikalbėti lietuviszka.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal St. New York



Aš užlai-
 kau BAN-
 KA, kuro-
 je galite
 sangiai
 pasidēt
 savo pin-
 gus, iz-
 mainau,
 pinigus,
 su žemiu
 AGENTU-
 RA

visu laivi
 niu kompaniju ir gelezinkelio tiki-
 tu. Szpikortes į ir iz Europos.
 izu pinigus į visas įs-
 lis svieto ir iszuodu vkrseitas ant
 žiuju miestu Europos.

Bankas Europoje, Hamburge: S. Jarmu-
 lowski. Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

BALTRUS VAISZNORAS

Parduodu

geriausias drapanas:

mrškinius, siutus, nektaižas,
 krybeles ir tt. Viskas kuoge-
 riausias ir už pigiausių prekę.
 1306 Carson St. SS., PITTSBURG, PA.

Už dyka.

prisiysime gražų Lietuvišką
 Kalendorių su gražiais ir nau-
 dingais pasiskaitymais ant me-
 ty 1905 kiekvienam, kuris pri-
 siys mums savo adresu.

Bischoff's Banking House

237 Broadway, New York, N.Y.

Stebe ina Proga.



Vaikams prie miszių
 sukniuos, geriausia
KASZMIRO, su pu-
 kum pamusuzla, už
 Kamzios 75c, \$1.00,
 \$1.75. Ploszcziai
 \$16.00 ir daugiau.
 Kunigiszkos suk-
 nios \$12.00 ir anguz-
 cziaius. Gera visa
 eile drapanų \$18.00
 extra gera \$20.00
 AUG-20 C.

BOUNE BROS. & CO.
 34 Barkley St., New York.

Geriausias

Kriauczius

gyvenęs
SHAMOKIN'E, PA.

laiko 12 darbininkų, su kuriais
 pasiuva kuogeriausias visokius
 viršutinius vyrų drabužius. Kas
 antra nedėlią atvažiuoja į New
 Philadelphia ir į Coldel'a., Pa.,
 pamieruoti. — Primeriote at-
 važiuoja **BALTRUS IVANAUC-**
KAS, kuriam galima užmokēt
 pinigis irduot jam naują orderį.
 Ofisas netoli pačto — pas
McGANN, Tailor

Skaityki.e

ka Daktaras L. Landes sako!!!

Aš turiu didžiausią praktiką tarp Lietuvių Suvienytose
 Valstijose ir Kanadoje.

Per 20 metų aš pasišvenčiau gydymui vyriškų ligų
 specializškai.

Aš gydu vyrus ir moteris, ir jei apsimu, tad ir išgydu.

Jei Jusų liga yra nebeišgydoma, tada aš Jums atvirai
 tą pasakysiu, bet jei Jusų liga yra išgydoma, tada aš iš-
 gydsiu. Kiekvienamo reikale atsisaukite į mane, arba ra-
 šykite pas mane.

Pslės ir inkstų ligas, kraujo ir išbėrimo ligas, blogą
 atmintį, pražudytą vyrišką drutumą iš priezasties onanijos,
 aš pasekmingai išgydu. Mano gydymas nesulaikys Jus
 nuo darbo ir atsilieka be skausmų.

Aš per metus tukstančius išgydu.

Aš darau šimtus operacijų kas mėnesį.

Aš gėliu jums namie būnant išgydyti, jei negalite at-
 silankyti.

Atsiminkite reikale atsisaukti arba rašyti pas

Dr. L. LANDES, 143 EAST 22nd ST., NEW YORK CITY.

Atsiuokit 4c. markbę, o aplaikiyt D-ro Landes naują knygą, turin-
 čią 32 puslapiu ir 24 obrazus. Tą knygą perskaite nesigraudžiant.

Naudingiausias pasiskaitymui knygos, gamosos Žvaigzdes spaustuveje.

Jonukas Karklynas eina Lietuvos pažintų, pusl. 47, 20c.
Mokytoja, apysaka Dėdės Atanazo, pusl. 77, 35c.
Musų bajorai, dramatiškas paveikslas trijuose aktuose, pusl. 32, prekė 15c.
Algimantas arba lietuviai į 3 šimtmečius, istoriška apysaka, tomas I, pusl. 106, 50c.
Tos pačios knygos tomas II, pusl. 119, 15c.
Viktutė, pasakaitė iš gyvenimo, puslapių 20, 25c.

Lietuviškas albumas, laida I, 50c. laida II ir III \$1.00.
Genavaitės gyvenimas ir vargai, pusl. 109, 20c.
Trakiečių dainų dainos, pusl. 82, prekė 60c.
Volungė, dainų knygtelė, p. 107, 25c.
Sakmės ir dainos, pusl. 71, 15c.
Paaugusių žmonių knygtelė, p. 104, prekė 25c.
Sventosios Rusijos misijonieriai, pusl. 229, 75c.
Krylovo pasakos, pusl. 198, 25c.
Obrusiteliai, pusl. 70, 20c.

FR. PUSTET & CO.

Atlieka visokius drukoriszkus darbus del šv. Tėvo ir šv. Rytų Kongregacijos.

Išduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniškoje, prancuziškoje, angliškoje, vokiškoje, lenkiškoje, lietuviškoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena iš užmarės visokius bažnytinius daiktus, kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, šventųjų stovyklas ir tt.

Taipgi parduoda skaplierius, rožančius, ignoselius ir visokius šventųjų paveikslus.

Visus daiktus laiko kuogeriausius, e parduoda kuopigiausiai.

52 Barclay Street, New York.

Telefonas: 4548 Cortland.

Turi didelius sklotus Ryme, Ratisbon'e, Cincinatti ir New York'e.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York

Prieteliai! duodu jums žinia, kad parduodam szifkortes ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremen; Hamburg American Line, Hamburg; Red Star Line, Antverpo ir Nitherlaups Line, Roterdamo. Siuonėtin pinigų kuriuos jus prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susišėkėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teposgi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje. Primum pinigų depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų nuo 50 dol. Ji virszas, kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir izimti gali koznadieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.
Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.



NAUJAUSIAS KATALOGAS.

Visokių Lietuviškų Knygų ir kitokių daigtų, iszleistas atsakryj knygtelje. Norinti ganti kokių knygų su grafišais ekaitymais, arba kitokių daigtų, prisiųskite už a centus marke, o bus jums prisiųstas katalogas tiesiog į namus, iszkuro gališite iszsirinkti ką tik norėsite. Reikalaudami katalogo, raszykite ant sekancio adres:

T. P. KRIZANAUCKAS,
L. Box 62.
Shenandoah, Pa.

Pulkiausias

Drapanu ir . . .
Apatuv o Sztoras

visoje Pottsville, Pa.

Siuvame patįs visokius siutus, nuo 15 dol. 20 iki 25 dol.; gatavų, kas kokių nori, gali iszsirinkti, nuo 6, 8 ir 10 dol. ir augszeciau. Ant lange Žvaigždė, kad nepraeitum.

IRSZKUS HEBER
206 N. Centre St., Pottsville, Pa.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai;

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

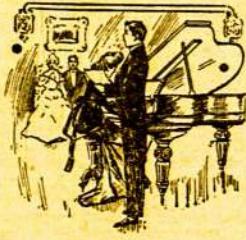
VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

15 West Oak Street,
SHENANDOAH, PA.



Ar turi Piano?
Jeigu ne, kreipkis pas

WINTERROTH & CO.
padirbėjai
PIANU
105 East 14 St., New York,
arti 4th Avenue.

Szalinė kupezystė: 98—5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.
Teip pat 62—64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Pianu nuo \$50 prasideda. Puikiu nauju stacziu Pianu \$125

Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasę ir apdangą dykai drauge, Prialikom visada pianų visokio padirbimo. Parsandom ir parduodam pianus po lengvomis iszlygomis. Nubalsuojam, pataisom, apmainom ateikti ir pasiizurėk pas mus, pirmkol kitur pirksi.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

gausit pas Barnton Tea Co.,

6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusiszka arbatą,

vą ir visoki vyna.

Dykai uz 50c. knyga!

Naudokites, Broliai! Mes paskiriam dovana knyga Naujasį Tiumočiū, iš kurio gali greičiausiai pramokti angliškal kalbėti ir rašyti, be kito pagalbos. Kofnas aplaitys dykal, kurs prisijū ne mažiau kaip už \$3.50c iš musu katalogo.—Mes užlalikom nauausias knygas ir telp visokiu tavoru parduodam kuopigiausiai. Prisiusk už 2c. marke ir apliaikysi naujasį musu katalogą, iš kurio gališite pasirinkti ką tik norėsi. Adresuk telp:
A. Kazlauskas, box 64, Shenandoah, Pa

Jei nandojiesi iš gėrymų, tai gerk vien geruosius, tyrus, kurie tavo sveikatai nekenktų.

Empire Distillery Company's DEGTINES IR VYNAI PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.

Saliūninkai privalo vien nuo jų pirkti gėrymus, nes ir pigiai gaūs. Apmokėję randui czyžę (revenue stamp) galite gauti degtinų nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distiltes, kur daro visoki gėrymą. Kreipkitės į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pa Lietuvosiską tos kompanijos reprezentantą

Geo. J. Laskevicz
844 Bank Street, Waterbury, Conn.



Tai nė išpusta kapitalizacija

Tai teisingas užsiėmimas ir kupežystės industrija, patatyta ant gero pamato — su visa tik galima — nauda, idant užganedinti tuos, kas reikalauja gero pelno iš savo pinigų padėjimo. Išlygos užganedinauozios.

Tai yra išstikimas pinigų padėjimas konzetvatyviszkam žmogui, o ir gera proga tiems, kurie yra spekulativiszki. Neužtrok su pasiteiravimu ir dėl tolesnės žinios raszyk pas:

Nelson Easton, 115 Broadway, New York City,
kuris yra perstatytojas dėl:

NATIONAL BARIUM and LEAD CO.
BLACK JACK—ALBERTA GOLD MINES
CUBAN SEA-ISLAND COTTON CO.

Vienatine katalikiszka

Lenkiszka - Lietuviszka Banka

TAUTIETI! Ką nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigu savuosius, nusiduok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.), BROOKLYN, N. Y.

Siantimas į seną kraują pinigų, telpogi jų išmalnymas ant by kokių. Visokius dalykus ir reikalus, prigulincius advokatams, atliekam kuopnikiausiai, kaip kraują teip ir Amerikoje. — Musų banka jau 22 metu gyuoja, kas gali liudyti apie jos atsokantį vedimą.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl išmalnyimo, kaip to Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt. — Meldžiam adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS BANKING HOUSE

uždėta 1848 metu

237 Broadway, kamps Park-Place, prieszais didij paczta, New York.



Siuncziame pinigus į seną tėvynę kuotsakancziausiai, pagal dieninio kurso, su kiekvienu iš New Yorko išplaukianciu greitlaiviu, teip juog į 12 dienų kraują priimti lieka.

Iszsiuozziame szipkortes ant geriausiu garlaiviu dėl atkeliavimo iš Europos, neužlaikydami, ir pirkeju szipkortes duodame žinią, kada jo pasazierius pribus ir ant katro laivo.

Parduodame szipkortes ant geriausiu garlaiviu dėl parvažiavimo į Europą ir pristatome pasazierius ant laivo uždikyą, o kas pas mus paraszys, praneszdamas apie savo atkeliavimą ir paduos aiškią dieną ir atyną, kuriuom gelzkeliu arba botu išz vietos išzvažiuos, tada atsigsime savo pasiuntinį ant pastikimo, o tokiu budc. apsisaugos nuo gabių apgavikų.

Iszmalnome pinigus visų krasztų svieto pagal dieninio kurso. Bankoje savo visados laikome daug pinigų dėl išmalnyimo, kaip to Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt.

Agentura „Erie“ gelzkelio ir visų kompanijų apsisaugojimo nuo ugnies.

Dėl artesnės žinios raszyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

237 BROADWAY, NEW YORK.

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynat.

Lietuwiszka Aparatu Dirbtuwe.

Guodolomoms tautiskoms ir bažnytinems Draugystoms isdiriba: Karunas, Amerikoniszkas, Wellawas, Szarpas, Juostas, Kukardas, Zenkelius, Kepures ir del Marszaiku parejus.



Guodolomoms Kunigams isdiriba: Kapas, Arnotas, Dalmatikus, Albas, Stulas ir visus bažnytinis parejus. Visoki darbu arlika arlistiskai in laika. Noredamoms guodolomoms Dr. test arba guodolomoms Kunigai, kad Jusu darbas butu priderancial atlikas ir tuom sustelpiti savo tautete, paweskite ji tikrai lietuwaičiai,

T. ANDRUSZEWICZ & CO.

115 W. Division St.,

Chicago, Ill.

V. DACKEVICZIUS

Biuras pardavimo laivakoreziu
ant visų užatlantiszkių linijų.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rosiją ir Galiciją be jokių kasztų tam, kuris pinigus gauna.

Telpogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai atlikti visokias provas rubežiuose Lietuvos, Lenkijos ir Rosijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telefonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.